

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

FLAVII
IOSEPHI
OPERVM SE-

CYNDVS TO

*Not m v s the: the north.
Cord. in * the Rand.*

Decem posteriores Antiquitatum Iu-
daicarũ libros, vnà cum Iosephi vi-
ta per ipsum cõscripta, cõplectens.
Sigismundo Geleniõ interprete.

VIRTVS DVCE

COMITE FORTVNA.

APVD SEB. GRV-
PHIVM LV-
GDVNIA

1558

Joannis Georgij Triglarii

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII O-

SEPHI VITA.

M I H I igitur genus est nō obscurum, sed longa serie deductum à sacerdotibus : & sanè quemadmodum apud alios alie nobilitatis rationes censentur, ita apud nostrates ius sacrorū habere argumentū est illustri originis. Ego autē non solum ex sacerdotum oriundus sum genere, verumetiā ex vice prima inter viginti quatuor illas, quas inter nō mediocre discrimen est. Quin & ad regium genus per matrē pertineo; quādoquidem Asamonaorū familia, ex qua illa prognata est, tēpore longo regnū simul & sacerdotiū in gente nostra obtinuit. Nūc ipsam seriē propagationis pertexā. Atavus mihi fuit Simon Psellus cognomine, quo tēpore Hyrcanus Simonis pōt. filius eius nominis primus summū sacerdotium tenuit. Is novem filios habuit, & in his Matthiā Aphlia cognomine. Hic ex Ionatha summi pontificis filia Matthiā Curtū suscepit, primo anno Hyrcani principis : ex eo Iosephus proventus est anno regni Alexādra nono : quē Matthiam genuit annū decimū regnante Archelao : is porrō me genuit imperij C. Caesaris anno primo : ipse autem filios habeo tres, quorū

*Hyrcanus maximus natus est anno quarto Vespasiani principis; deinde septimo Iustus, nono Agrippa. atque hanc generis nostri successionem est in publicas tabulas relata huc transcripsi, parui faciens improborum calumnias. Matthias autem meus pater, non nobilitate solum, sed multo magis iustitia fuit celebratus, cuius nomine totis quam ampla sunt Hierosolymis innotuit. Ipse a pueritia cum Mathia eisdem parentibus nato incumbens disciplinis egregie profeci, visusque sum intellectu et memoria præcellere: ita nam tum quatuordecimum annum agens laudem consecutus ex literarum studiis etiam a pontificibus et urbis primoribus de penitiori legum sensu consuleret. Sextumdecimum deinde ingressus decreui nostratum sectarum gustum aliquem capere, quas tres esse diximus, Pharisaorum, Sadducaorum, et Essenorum: sic enim faciliorem delectum fore putabam, si omnes cognoscerem. Itaque duro victu et magno labore per omnes tres transi: ac ne hac quidem experientia contentus, cum audissem Banum quendam in solitudine uiuere, amictum sibi parantem ex arboribus, et sponte prouenientibus alimentis utentem, crebrisque nocte ac die lacrimis frigidis ad castitatem tuendam, coepi eius institutum imitari: exactiusque in eius contubernio tribus annis, postquam concupitis satius potitus sum, in urbem redi. Tumque undeviginti annos natus ciui-
lem*

lem uitā aggressus sum, addictus Pharisaorum placitis, proxime ad stoicā apud Græcos sectam accedentibus. Post annū uerò ætatis sextum supra uigesimū Romam mihi proficisci cōtiguit ob causam hanc: Quo tempore Felix in Iudæa procurator erat, sacerdotes quosdā mihi familiares, uiros honestos & bonos, ob leuē quandam culpam uinctos Romā misit, acturos causam suam apud Cæsarem, quos ut aliquo pacto eriperem periculo: præsertim cum audirem, ne in calamitate quidem cōstitutis curam pietatis excidisse, & ficis ac nucibus eos uitam sustentare: uenit Romā multis in mari exhaustis periculis: mersa enim nostra naue in medio mari Adriatico, circiter sexcensi per totā noctem natauimus: & diluculo demū Cyrenaicam nauem Deo fauente conspicati, octuaginta ferme nostrum feliciore usi natatu in eam recepti sumus. Ita seruatus Dicaarchiā, siue Putolos, ut Itali uocare malunt, familiaritatē contraxi cum Alituro mīmorū actore, qui Iudeus genere Veroni charus erat: per quē ubi Poppea uxori Cæsaris innotuit, confestim per eam impetraui absolutionē illis sacerdotibus: præterq; magnis donatus ab ea muneribus in patriā reuersus sum: ibi deprehendiam nouarū rerum studia gliscere, multosq; ad defectionē spectare à Ro. pop. Itaq; conabar seditiosos ad meliorē mentem reducere, proponens eis ob oculos eum quibus essent bellum gesturi,

nimirū cum Romanis, quibus & peritia rei militaris, & felicitate essent impares : monebamq; ne temerē ac imprudenter patriam seq; & suos in extremū periculū conijcerent. Ad hunc modum vehementer dehortabar, infelicissimū bellī finē prospiciens: nec tamen quicquā profeci, tanta eras tum desperatorū insania. Veritus igitur ne eadem cōmēter apud eos repetēs in odium atq; suspiciōē incidirem, quasi fautor hostium, nēne hoc nomine cōprehensus ab eis neci traderer, occupato iam castello Antonia secessi ad templum interius. Deinde post occisum Manahemū & primates latronū cohortis rursus ex templo prodij, versabarq; cū pontificibus & Pharisaeorū primoribus, non mediocriter sibi timentibus. Videbamus enim populū arma corripuisse, ipsi inopes consilij : & cum non possemus tumultuatores cōpescere, quōd ea res nō careret periculo, simulabamus quidem nos probare illorum sentētiā : suadebamus tamen, ut se conicerent, & hostem abire sinerent, quōd speraremus Cesium brevi uensurū cum validis copiis, & cum turpētū se daturum. At ille reuersus, & in pralio cū multis occisus, sua clade extremam toti nostrae genti calamitatem attulit: mox enim belli auctoribus additus est animus, sperantibus omnino Romanos deuincendos, quo tēpore & aliud quiddā accidit. Syria urbium circumvicinarū habitatores Iudaos intra eadē moenia secum

secum degentes cōprehensos unā cum uxoribus
 & liberis trucidabant, sine ullo crimine: quippe
 qui neq; deficere à Romanis cogitauerant, neq;
 contra ipsos prinaim aliquid moliti fuerāt. Sed
 inter ceteros eminnit impia Scythopolitarū im-
 manitas. Cū enim bello peterentur à Iudaïs
 exteris, coëgerunt suos Iudaos cōtra tribules ar-
 ma sumere, quod nostris uetitum est legibus: ho-
 rumq; ope hostes profligati sunt. Post uictoriam
 autem obliti fidei socys inquilinis debita, omnes
 occiderūt, cū essent multa hominū eius gentis
 millia. Nec mirius tractati sunt Iudei Dama-
 sca incola. Sed de his prolixius in libris De bel-
 lo Iudaico narrauimus: nunc ob hoc rāum ea-
 rum cladium memini, ut sciat lector nostrā gen-
 tem non ulterò, sed necessitate compulsam, ad id
 bellum deuenisse. Itaq; profligato Gessio Hiero-
 solymitanorū primores cū uiderēt latrones ca-
 terosq; pacis turbatores habere armorū copiam,
 ueriti ne ipsi incrimines inimicis obnoxij fierent, ut
 pōst accidit: cognitoq; quod Galilea nondum
 tota à Romanis defecisset, sed pars eius etiā tuum
 quiete ageret: miserunt eò me & alios duos sa-
 cerdotes, uiros honestos ac bonos, Ioazarum &
 Iudā, ut prauis illis hominibus persuaderemus
 arma deponere: doceremusq; satius esse cōmitti
 ea gentis optimatibus: placere enim ut illi arma
 in futurum semper parata habeant: expectan-
 dum tamē dum certò sciatur, quid nā Romanis

su animi. Cum his mandatis in Galileā veniens
 reperi Sephoritas in magno discrimine, euentes
 patriam contra Galilaeorū vim volentiam con-
 diripere, quod perstarent in amicitia Rom. po-
 puli, fidemq; seruarent Sento Gallo cum Syria
 praesidi. His ego securitatiē reddidi fedata inse-
 sta multitudine: permisiq; ut quoties uellent in
 Dora (ea Phœnices urbs est) ad suos mitterem,
 quos obsides Gessio dederant. Tiberiadis autem
 incolae inueni iam arma sumpsisse ob huiusmo-
 di causam. Tres in hac urbe factiones erant: una
 honestorū uirorum, cuius caput erat Iulius Ca-
 pella. Is & qui eum sequebātur, Herodes Miar-
 ri; Herodes Gamali, Compso Compso: Crispus
 enim huius frater olim à maiore Agrippa ei
 urbi praefectus cum in suis possessionibus trans
 Iordanē agebat: hi omnes inquam auctores erant
 manendi in fide regis & Rom. pop. solus ex no-
 bilitate Pistus dissentiebat in gratiam Iusti sui
 filij. Altera factio ē plebeis & obscuris con-
 stans bellandum decernebat. In tertia Iustus
 eminebat Pisti filius, dubitare se de bello simu-
 lans, sed interim occultē mutationem rerum ca-
 piens, cuius occasione sperabat se consecuturum
 aliquam potentiam: itaq; progressus in concio-
 nem conabatur docere multitudinem, quod eo-
 rum ciuitas inter Galilaeas semper sit habita:
 quodq; metropolis eius regionis fuerit. Herodus
 tetrarcha tempore, qui ipsius conditor Sephorim
 ei sub

Et subiecerit: hanc praeminentiam ei mansisse Et
 sub Agrippa patris imperio, usq; ad Felicem
 Iudae praesidem: nunc demum postquā Agrip-
 pa iuniori a Verone donata sit, primatum ami-
 sisse. mox enim Saphorim ex quo Romanis pa-
 rere coepit, reliqua regioni preposuam: desinif-
 seq; apud se archina Et mensam regiam. His
 Et alijs multis in regem iactatis ciam irritasset
 ad defectionem populum, aiebat nunc esse tem-
 pus. correptis armis, Et assumptis in societatem
 reliquis Galilaeis primatum sibi de integro vin-
 dicare omnibus fauentibus Saphoritarum odio,
 quos pertinaciter haerentes in Romanorum ami-
 citia libe'ter aliqua clade afficerent: iuuandosq;
 eos conatus totis viribus. His dictis permonuit
 multitudinem, quod haberet popularem quan-
 dam faetudiam, Et saniora suadentes uerborum
 praestigijs uinceret. Erat enim etiam Gracarum
 disciplinarum non imperitus, quibus fretus au-
 sus est rerum tunc gestarum historiam texere,
 quo ueritati faciem faceret. Sed de huius nequi-
 tia, Et quomodo una cum suo fratre patriam
 penè subuerterit, procedente sermone narra-
 bimus. Tunc autem Iustus ciuib; persuasus, qui-
 busdam etiam coactis arma capere, cum omni-
 bus egressus incendebat uicos Hippenorum atq;
 Gadarenorum, contiguos Tiberiadis agro, Et
 Scythopolitanorū finibus. Quae dum apud Ti-
 beriadem geruntur, Gischalorū status erat talis.

Ioannes Leni filius uidens ciuium suorum quos-
dam feroces iugum Romanorum excutere vel-
le, conatus est eos retinere in fide et officio: quod
tamen nullo modo efficere ualuit: interim vicini
populi, Gadareni, Gabaraganai, & Tyrj colle-
ctis ualidis copijs irruentes expugnant Gifcha-
la, quibus incensis atq; dirutus domum se reci-
piunt. Qua iniuria Ioannes accensus, suis omni-
bus armatis, confluctuq; cum predictis populis
habito, instantiam patriam securitatis causa
cinxit moribus. Gamala autem in Romanorum
fide perstabans ob causam hanc. Philippus Iaci-
mo filius, Agrippa regis praefectus, praeter spem
dum regia Hierosolymitana oppugnaretur elap-
sus in aliud periculum incidit, ne inguleretur
a Manahemo & socijs eius latronibus: seruatus
est tamen interuentu cognatorum quorundam Ba-
byloniorum, qui tunc erant Hierosolymis: quintaq;
post die quo minus agnosceretur mutato capil-
lito fugam inijt: & cum peruenisset ad quendam
sua possessionis vicum situm prope castellum Ga-
mala, accersuit aliquamultos sibi subditos: in-
terim diuinitus ei quiddam accidit, quod alioqui
perituro saluus esset: nam repentina febre cor-
ruptus literas ad Agrippam & Bernicem scri-
ptas liberto cuidam commisit, qui Varo eas red-
deret: huic enim tunc rex & regina curandam
regiam crediderant, ipsi Berytum profecti obuiam
Gessio. At Varus acceptis Philippi literis, co-
gnitoq;

gnitoq; quod euaserit, tulit id grauiter, ueritus
 ne posthac rex & regina nõ egerent sua opera,
 ut Philippo incolumi reddito. Productũ igitur
 ad plebem cum qui literas attulerat, & accusa-
 tum tanquã falsarium, quodq; fictũ nuntium
 attulisset, Philippum Hierosolymis cum Iudæis
 contra Romanos bellum gerere, supplicio tradi-
 dit. Qui cum non reuerteretur ad Philippum,
 ille causam nesciens rursus alium misit cũ lite-
 ris, renuntiaturũ quidnã priori accidisset, cũ ue-
 ita differret reditũ. Verũ & hunc Varus op-
 pressit per calumniam: etenim à Casariensibus
 Syris inflatus fuerat ut aspiraret ad sublimia,
 dicentibus fore ut Agrippa interficiatur à Ro-
 manis ob rebellionẽ Iudæorũ, & ipsi detur re-
 gnum debitũ propter cognationem regiam: nam
 constabat Varũ esse regũ generis, descendentem
 à Sohemo tetrarcha Libani. Is igitur spe tali
 elatus literas apud se retinuit, diligenter cauens
 ne peruenirent in manus regias: obseruabatq;
 omnes exitus, nequis clam elapsus renuntiaret
 regi quæ ibi fierent: multosq; Iudæorum interfi-
 ciebat in gratiam Syrorum Casariensium: quin
 & in Bathanea Iudæos qui Babylonij uocantur,
 Bathyrã incolentes decreuit ope Trachonita-
 rum innadere: uocatisq; ad se Casariensibus Iu-
 dæis duodecim primarijs, iussit eos profectos illò
 nuntiare suo nomine tribulibus, relatu sibi esse
 quod bellum aduersus regem molirentur: sed
 quia

quia non liberet credere, denūciare ut arma pō-
nerent: id enim argumentum fore certissimum,
quod merito fidem non habuerit falsis rumorib-
us. Adiunxit, multēdos esse viros septuaginta
ex optimatibus, qui crimen obiectum diluunt.
Fecerūt iussa illi duodecim: & cū Bathyrā
uenissent ad sua gētis homines, eosq; nihil novi
moliri inuenissent, persuaserunt ut septuaginta
viros mitterent. Hos adueniantes cū duode-
cim legatis Casaream, Varus stipatus regio mu-
liti in itinere exceptos unā cū ipsis legatis in-
terficit, ac mox pergit contra Iudaeos incolentes
Bathyrā: sed praenit eum quidam ex illis se-
ptuaginta casu seruatus, quo nuntio moniti ar-
reptis armis receperūt se cū uxoribus & libe-
ris in castellum Gamala, relictis uicis refectis
multis opibus, & pecorū ingenti numero: quo
audito Philippus & ipse eodem se consulit: ad
cuius aduentū acclamabat populus ut ducem se
eis praeberet, & cōtra Marū ac Casarienses Syros
bellum suscipere: fama enim sparserat regē ab
his occisum esse. Philippus uerō cōprimebat eo-
rum impetum, collata in eos regis beneficia in
memoriam renocans: tūc quanta esset Romano-
rum potentia, quam rebellando irritare immani
periculo non careat: atq; ita tandem uicit huius
uiri consilium. Rex porro eum sensisset Varum
uelle apud Casaream Iudaeos cū uxoribus &
liberis multorum milium explentes numerum
interfi

interficere, misit ei successorem Equum No-
dium, ut alibi dictum est. Philippus autem Gamala
et vicinam regionem in Romanorum fide conti-
nuavit. Interea cum uenissem in Galilaam, certis
nuntiis super his rebus edoctus, scripsi Hieroso-
lymitanorum concilio, quid me iuberet sciscitans.
Rescriptum est ut in Galilaa maneam, eiusque in-
sula provideam, recentis etiam collegis, si illis ita
uisum sit. Hi cum multum pecunia parassent ex
debitis sibi sacerdotum nomine decimis, statuerant
reuerii in patriam: sed rogati ut tantisper mecum
essent dum componeremus omnia, facile assense-
runt. Cum his igitur a Sephoritarum urbe profe-
ctus in Beithmauntum vicum ueni disitum qua-
tuor stadiis a Tiberiade: missoque nuntio accersimus
ad me senatum Tiberiadis et primores eius po-
puli: qui postquam assuerunt, et inter hos Iustus
quoque, dixi me una cum collegis legatum a populo
Hierosolymitano missum ad eos, ut agerem de di-
ruendo palatio, quod ibi a se constructum Herodes
tetrarcha varijs animalium picturis ornauerat,
cum id uetitum sit nostris legibus: rogabamque ut
nos quantocius id facere permetterent. Quod
cum diu Capella et suae factionis homines recu-
sassent, tandem magna contentione assensum eis
expressimus. Interim dum nos ea de re conten-
dimus, iam Iesus Saphia filius nazarum et
in eius factionis dux assumpta aliquam mulio-
rum Galileorum manu palatium incenderat.

ratus se bonam prædam inde paraturum, quia
recla eius quadam inaurata niderat: multaq; in
eo diripuerunt præter animi nostri sententiam.
Nos enim post colloquium cum Capella & Ti-
berienfium primatibus apud Beshmaunic ha-
bitum in superiora Galilee nos recepit. Tum
Iesu factio Græcos omnes eam urbē habitantes
interiuit, & quotquot inimicos ante id bellum
habuerant. Hu auditis uehementer commotus
descendi in Tiberiadem, dedi q; operā ut quic-
quid possem recuperare ex direptis regis facul-
tatibus, candelabra corinthia, mensas regias, &
rudis argenti satis magnam copiam: quæcunq;
autē recepi, regi seruare statui. Accitis igitur
docem ē senatu potioribus & Capella Antylli
filio, nasa illa eis tradidi, interdicens ne cuiquam
præter me ea redderent. Inde Gischala cum col-
legis ad Ioannē ueni, cogniturus quidnam ha-
beret animi: moxq; deprehendi eum rerum no-
uarum cupidum affectaq; tyrannidem: rogabat
enim me ut sibi potestatem facerem exportandi
frumentum Cesaris, quod in superioris Galilee
uicis erat repositum, dicens se id uelle impedere
in structuram mœnium patriæ. At ego cum
olscissem eius conatus & consilia, negabam me
hoc ei permittere: cogitabam enim id frumen-
tum aut Romanis seruare aut mihi ipsi, quod
haberem iam curam eius regionis a ciuitate
Hierosolymitana mihi commissæ. Ergo cum
nihil

nihil à me impetraret, collegas appellauit super hoc negotio futurorū improuidos, & auidos munerum: ab his largitione totū eius provincia frumentū obtinuit, me non valente contra duos cōtendere. Deinde altero dolo Ioānes usus est: aiebat enim Iudeos Casaria Philippi incolas, regis cui suberant mandato intra mœnia cōhibitos, querentes de olei puri penuria, id à se petere, ne præter morem cogantur uti Græcorum oleo. Hac autē nō religionis respectu dicebat, sed uictus turpis lucri cupidine: sciens enim apud Casarienses sextarios duos drachma una uenire, Gischalis autē octuaginta sextarios drachmis quatuor, totū illud olēū quod ibi erat ad eos transmisit, me quoq; ut uideri uolebat permittente. Non enim uolens mittebam, sed metu: ne si obssisterem lapidarer à populo. Postquā igitur concessi, plurimum pecunie Ioannes quasuit hoc maleficio. Ex hoc oppido remisit collegas Hierosolyma, totusq; posthac fui in cōparandis armis & muniendis urbibus. Accitis deinde latronū fortissimis, cum uiderem non posse illis arma adimi, persuasi multitudini ut mercede eos cōduceret, cōducibilis docens habere eos stipēdiarios, quā finire agros incursionibus eorū diripi: atq; ita eos dimisi sacramēto obstrictos, ne nisi uocati in regionē nostrā uenirent, aut nisi stipem debitam reciperent, iussos prime abstinere à Romanis & accolis iniuriā.

Scd ante omnia curavi in pace continere Galileam: cumq; uellem optimos eius regionis circiter septuaginta prae-textu amicitia habere quasi obsides fidei, ascitos in amicitia feci mihi comites & iudicandi socios, pleraq; decernens ex ipsorum sententia, in primis curas ne temere discederem à iustitia, ut ne abstinere ab omni corruptela manerem. Agens igitur annu trigésimu, qua etate etiamsi quis temperet cupiditatibus illicitis, difficile tamen euadit calumiarum inuidia, maxime si cum magna potestate sit: nulli mulieri nim intuli, et nihil mihi obrudi sum passus, ut rei nullius indignus: immò ne debitas quidē mihi ut sacerdoti decimas accipere uolui ab afferentibus. ex manubijs tamē partem post deuictos Syros accolae recepi, quas me Hierosolyma misisse ad cognatos fateor. Cūq; bis Sephoritas ui expugnassem, Tiberienses quater, Gadarenses semel, & Ioannē saepius insidias mihi molitum in potestate redegissem: neq; de ipso, neq; de ullo memoratorū populorū poenas sumere sustinuit, ut procedēte stilo indicabimus. Quamobrē opinor deū rectē factorū inspectore, & tunc me eripuisse ex inimicorum insidijs, & post saepe è multis periculis, sicut suo loco dicitur. Tanta autem erga me erat vulgi Galaeorum fides ac beneuolentia, ut expugnatīs eorum oppidis, & in captiuitatē abductis familijs, non tantum gemitus suis calamitatibus, quāne

quantum cura involuntati mea iuenda impē-
derent. Hac uidentem Ioannem inuidia subiit.
rogauitq; me per literas ut sibi permitterem na-
letudinis causa apud Tiberiadē foueri aquis ca-
lidis : quod ego nihil suspicans libenter annui:
quin & his quibus ciuitatis administratio per
me fuerat credita scripsi, ut diuersoriū ei para-
rent & comitibus, rerumq; ad commodum ui-
etum idonearum copiam. ipse interim agebam
in nico Galilae qui Cana dicitur. Ioannes autē
postquā uenit Tiberiadem, egit cum oppidanis
ut obliti data mihi fidei ad se deficerēt: multiq;
preces eius libenter admiserunt, homines gau-
dentes nouitatibus, & mutationum auidi, pro-
clinesq; ad dissidia: precipuē uera iusto et pa-
tri eius Pisto cupide arrepta est deficiendi à me
ad Ioannem occasio. id tamen consilium inter-
uentu meo feci irritum. Venerat enim ad me à
Sila, quem Tiberiensibus ducem praefecerā, nū-
tius uolantatem eius populi indicans, & hor-
rans ut properet: alioquin fore ut ciuitas breui
in aliorum potestatem ueniat. Lectis igitur Si-
la literis, cum ducentis uiris per totam noctem
iter feci, praemisso nuntio qui aduentū meum si-
gnificaret Tiberiensibus. Mane autem iam ci-
uitati proximo plebs mihi uenit auia, & Ioan-
nes inter alios: qui cū ualde turbato uultu me
saluasset, ueritus ne detecto suo conatu ueniret
in capitis periculū, properet se recepit in diuer-

forium. Cumq; peruenissem in stadium, dimissis
 absq; uno satellitibus, retentusq; decē armatis,
 alloqui cœpi concionem Tiberiensium, stans in
 celso quodā suggesto: hortiabarq; eos ne tam ci-
 to deficerent, alioqui fore ne breui eos fidei mu-
 tata permittat: neq; illis posthac quenquā credi-
 turum facile, nimirum merito suspectis ob hanc
 præsentem perfidiā. Vix hac effatus eram, cum
 audio ex meis quendam iubentem me descēde-
 re: non enim tempus esse concilianda Tiberiē-
 sium benemolentia, sed prospiciendi incolumi-
 tati propria: Et quomodo inimicos effugiam.
 Ioannes enim postquā didicit me penē solū esse,
 delectos ē mille suis militibus fidissimos misce-
 ras inssos me interficere: iamq; veniebant, Et
 patratū fuisset facinus, nisi otius desilinissem cū
 Iacobo satellite, subleuatus ab Herode Tibe-
 riensi: a quo deductus ad lacum, nanigio quod
 foris ibi nactus sum consensu, civitatis præter
 opinionē inimicis perueni Taricheas. Eius ur-
 bis incolæ audita Tiberiensium perfidia uehementē-
 ter irati, correptis armis hortiabantur ut secun-
 tra eos ducere, dicentes se nolle ulcisci læsi ducis
 iniuriā: facinusq; hoc renuntiabāt per totā Ga-
 lilcā, quō omnes cōcitarent cōtra Tiberiadā, ro-
 gantes ut frequētes ad se cōvenirent, facturi de
 consilio ducis id quod visum fuerit. Itaq; ma-
 gnus undiq; Galilæorū armatorū concursus fa-
 ctus est, postulantiū ut Tiberiadā innaderē, ex-
 pug

pugnatamq; diruerem, & incolas cum totis famulys sub hasta uenderem. Idem suadebant & amici qui ex ea urbe euaserant. Ego uerò non annuebam, indignum ratus ciuile belli initium facere, & censens non debere eam contentione ultra uerba progredi: immo ne ipsis quidē diebā id conducere, si Romanis inspectantibus dissidijs intestinis se conficiant. Hac ratione demū Galileorū ira placata est. Ioannes porrò ubi nō successerū insidia, sibiipsi timuit, & assumptis armatis quos circa se habebat relicta Tiberiade Gischala petiit: inde ad me scripsit factū excusans, quasi nō fuisset eius conscius: rogabatq; nequid suspicaret de ipso, addens iuramenta cū diuis excreationibus, quo magis scriptis suis fidē astrueret. At Galilai, quorū ē tota regione denuo magnus cum armis affluxerat numerus, scientes hominē esse malū & periurū, rogabant ne se cōmā eum ducerem, promittentes funditus se deleturos & ipsum & patriā eius Gischala. Etis igitur pro fauore gratiys, pollicitus sum me eis non cessurū officijs ac beneuolentia: rogabā tamen ne cohiberent seipsos, & darent mihi ueniā quòd tumultus compefcere malleti absq; cadibus. Concesserunt id mihi Galilai, moxq; Sephorim uenimus. Oppidani autē quibus decretū erat permanere in fide Romani populi, timentes meum aduentū, conati sunt me in alia negotia distrahere, quo ipsi securius dege-

vent: nulloq; nuntio ad Iesum latronū principi-
 pem agētem in consinijs Ptolemaidis. magnam
 pecuniam ei sunt polliciti, si cū ostingentorum
 manu quam aiebat, bellū nobis inferret. Is pro-
 missis motus voluit nos nec opinātes & impa-
 ratos aggredi: itaq; rogat me per nuntiū, ut sibi
 saluandi me potestate facerē. Quo impetrato,
 quandoquidē non praesenscrām insidias, assump-
 ta latronum cohorte iter fecit properē: non ta-
 men ei successit tentatū facinus. Cum enim iam
 non longe abesset, quidā ex eius cohorte trans-
 fuga conatum ipsius mihi indicat. Quo audito
 processi in forum simulās me nihil scire de in-
 fidijs, sequente armatarum Galileorū multitu-
 dine. & inter hos quibusdam Tiberiensibus.
 Deinde dispositi qui seruiarent nias, insi por-
 tarū custodes ut solum Iesum cū primis ueniē-
 tem introuiderent, ceteros excluderēt: & si ui-
 reuiarent irrumperē, plagis repellerent. Quibus
 imperata faciētibz intrante Iesus cum paucis,
 iussuq; a me arma confestim proicere, nisi in-
 terfici mallet, nides se cinctum armatis paruit.
 Tum qui eum sequebantur exclusi ut ducem
 suum captum senserunt, cūstigio fuga se pro-
 priū: & ego seorsum abducto Iesu dixi me nō
 ignorare paratas mihi insidias, quibz ne id san-
 ctum sit autoribus: daturum tamen erroris ue-
 niam, si mutatus uelit esse mihi fidus in poste-
 rum. Quo omnia pollicente dimisi hominem.

perme

permissum quos prius habuerat colligere : Sy-
 phoritus uerò pœnam interminatus sum , nisi
 posthac quiescerent. Per idem tempus uenerunt
 ad me duo Trachonitarū magnates regis sub-
 diti, adducentes suos equites, & afferentes tam
 arma quàm pecuniam. hos cum Iudei circum-
 cidi cogerent, si uelint inter ipsos uersari, nō sinī
 ut eis molesti essent : assuecans oportere suo
 quenq; arbitrari & non alieno impulsu deum
 colere : neq; committendum ut eos securitatis
 causa confugisse ad nos pœniteat : atq; ita per-
 suasa multitudine, uiris illis consuetum uictum
 abunde prœbui. Interea rex Agrippa copias
 misit duce Equo Modio, quæ Magdali ca-
 stellum ui capiant : quæ tamen obsidere id non
 ausa, infestis uīs infestabant potius Gamala.
 Eburius autē Decadarchus qui Magni campi
 præfecturā tenuit, audito q̄ in Simoniada uicū
 uenissēm suū in Galilea finibus, distāc ab ipso
 sexaginta stadiis, noctū assumptis quos circa se
 habebat centū equitibus, & ferme ducentis pe-
 ditibus, Gabensiumq; auxilijs, nocturno itinere
 in eum uicū peruenit. Contra quē cū meorum
 explicuissēm ualidam aciem, conatus est nos in
 planiciem prolicere, fretus equitibus. Nihil ta-
 men profecit, quia moueri loco nolui : quippe ui-
 dēs eū potiores habiturū, si cum essemus omnes
 pedites descenderemus in campestria. Cumq;
 aliquandiu strenuē repugnasset Eburius, tap-

dem animadverſes nullum eſſe eo in loco uſum
equitū, ſigno receperit dato Gabam abiit inſecto
negotio, tribus tantum in pugna amiſſis. Ego
necō eueſtigio ſecutus ſum cum armatorū duo-
bus millibus, cumq; veniſſem Beſarā, quod op-
pidum in Ptolemaidis ſitum conſpiciſtis ſtadio vi-
geſimo abeſt à Gaba, ubi tum erat Ebuzius: di-
ſpoſitis foris per vias ſtationibus militum, quo
tuti eſſemus ab incurſu hoſtium, donec frumentū
exportaremus, cuius magna vis è circummaicinis
regina Bernices vicis eo congeſta fuerat: on-
erariq; plurimis camelis & aſinis quos in hoc
adduxeram, tranſmiſi frumentū id in Galilæā:
abſolutoq; hoc negotio, feci Ebuzio pugnandi
copiam. Nam cum ille detrectaret audacia no-
ſtra territus, verti me in Neapolitanum, audito
quòd populatus ſit agrum Tiberienſium. Is cū
equitum ala præſidio erat Scythopoli. Hoc igitur
ab ulteriore Tiberienſium vexatione prohibi-
to, totus erat in proſpiciendo rebus Galilææ. Ca-
terum Ioannes Leni filius, quem diximus dege-
re Giſchalis, poſtquā cognovit omnia mihi ex
ſententia ſuccedere, amariq; me à ſubditis, &
timeri ab hoſtibus, iniquo id tulit animo: ra-
tūſque non eſſe in ſuam rem meam felicitatem,
non mediocri invidia tactus eſt: ſperansque
ſe meos ſuccellus impediturum ſi ſubdito-
rum in me concitaret odia, ſolicitanis Tibe-
rienſes & Sephoritas, ratus etiam Gabarenos
ad

ad se defecturos, qua ciuitates sunt in Galilea praecipuae: aiebat enim suo ductu longe melius administranda omnia: & Sephorienses quidem, quod utroque nostrum posthabito ad Romanos spectarent dominos, non assenserunt homini. Tiberienses autem defectionem quidem recusabant, pollicebantur tamen illi quoque amicitiam. Gabareni autem Ioanni se addixerunt, autore Simone ciue primario, qui Ioannis erat amicus & socius. Nec tamen aperte ad eum defece- runt, quippe qui vehementer timebant Galilaeos, iam ante experti eorum erga me beneuolentiam: sed aliam captabant occasionem insidijs. Et sane periculum adini maximum de causa tali. Dabaritensi quidam audaces iuuenes cum animaduertiissent uxorem Ptolemai procuratoris regij cum magno paratu deducensibus aliquot equitibus per Magnū campum ex dititione regia in Romanorum provinciam iter facere, in eos repente irruunt: fugataque muliere quicquid secum portabat diripiunt: quo facto Taricheas ubi tum eram, quatenor mulos adducunt onustos uestimentis uariis; sapellectili: inter quam & uasa erant argentea non pauca, & quingenti nummi aurei. Hac ego seruare nolens Ptolemao, ne eiusdem tribus homini, quod lex nostra ne inimicos quidem tribules fraudare permittat, dixi his qui attulerant oportere ea seruari, ne diuenditorum pretium

conferatur in Hierosolymitana urbis mœniorū fabricā. Id iuvenes illi permolestè tulerunt, non admissi in partē pradae ut sperauerant: quapropter sparsi per nicos Tiberiadis rumorem dissemināt, nolle me Romanis eam regionē prodere. Finxisse enim pradā destinatā esse premuniēdis Hierosolymis: re autē vera in hoc eā serbare, ut rapta domino suo restituā. Qua quidē in re nil eos fallebat opinio: post discessum enim inueniunt accitis duobus primarijs ciuibus, Daffione et Ianneo Leni filio, regi amicissimis, mandanti eis ut raptam suppellectilē ad illum transmitterent, monitū interminatus si hoc secretum proferrent apud quenquā mortaliū. Sed cū Galileos rumor peruasisset, me nolle regionem eorum Romanis prodere, omnibus incisam ad sumendū de me suppliciū. Taricheata quoq; fidem habentes inueniunt commētijs sermonibus, suasorū meis satellitibus & militibus reliquis, ut me dormientiō deferentes in circū uenirent, eum carris ibi de abrogando mihi imperio cōsultaturi. Qui persuasi multos ibi iam antea cōgregatos inueniunt, unanimiter uociferātes nūdicādum esse in proditorē reipublice. Sed precipue instigabantur à Iesu Saphia filio, qui tum summū magistratum gerebat, uir malus & natus mouendis tumultibus, seditiosusq; ut qui maxime. Is cum prae se ferens Moysis tabulas in medium progressus, Si uediri, inquit, nulla cura

tangimini, et sacras has leges nolite contēne-
 re, quas publico odio prosequendas Josephus
 iste noster dux sustinuit prodere, quantumvis
 atroci poena dignissimus. Hac effatus & excep-
 tus acclamatione populi, assumptis armatis
 ad ades ubi diuersabar properat cum certo in-
 terficiendi me proposito, me nihil tumultus sen-
 tiente, & quiescente interim pra lassitudine:
 cum subito Simon unus satellitum, qui cum so-
 luo mecum permanerat, viso incursu cinium
 me excitat indicatioque instante periculo simul
 hortatur, ut potius generosi ducis more vitam
 abruptam, quam inimicorum arbitrio mo-
 riar. Hac illo monente, ego salute mea deo
 commissa, mutataque veste in caetum atra-
 tus prodij, & suspensam à cervice gestans
 gladium, per viam illam qua neminem ad-
 versariorum occursum sciebam in circum-
 ueniens uisendum me praeui, in faciem pro-
 stratus & terram rigans lacrymis, ita ut omnes
 mouerem ad misericordiam: cumq; sensissem
 mutatos affectus populi, conatus sum eoru sen-
 tentias scindere, priusquam armati reuerterent
 à meis adibus: fassusque me non alienum ab
 obiecto crimine, postulabam ut primum disce-
 rent in quem usum seruarem relatum ad me
 pradam, ac tum demum si liberet me interfice-
 ret. Multitudine uerò iubete me dicere, armati
 reuersi & me cōspicati irruēte occidēdi animo.

Sed

Sed cohibiti plebis vocibus, represserunt suum impetum, rati post confessionē prodicionis & servata regi pecunia habituros se meliorē occasionem patrandi facinoris. Itaq; facto silentio, Viri fratres inquāsī nobis videar mortē commertus, nec ipse mori recuso: nolo tamen ante exitium veritatē apud nos proloqui. & quidem cum animadverissem civitatē hanc cōmodissimam hospitibus, multosq; relicti proprijs patris delectari nēstra consuetudine cuiusvis fortune futuros socios, decreverā mœnia nobis condere ex illis pecunijs, propter quas ad hoc destinatas exorta est tanta nēstra indignatio. Ad hæc verba Tarichenses & hospites conclamāt, gratias mihi agere, & iubentes me bono esse animo. Galilei verò atq; Tiberienses perstabāt in iracundia: factumq; est inter ipsos dissidiū, his minantibus pœnam, illis contrā securū me esse iubentibus. Postquam autē & Tiberiensibus promisi me edificaturum mœnia & alijs oportunis civitatibus, fidem habentes pollicitis dilabebantur ad suum quisq; domiciliū: et ego præter omnē spem elapsus ē tanto periculo, cum amicis & viginti armatis domū reuersus sum. Sed denno latrones et seditionis auctores, timētes sibi ne peccati pœnam lucrent, cū sexcentis armatis concurrunt ad meum diversorium, incendendi illud animo: quorum aduētū nuntiato ratus turpe fugere, decrevi nē contra eos audacia.

dacia. Clausis igitur meo iussu adiutoribus,
 ipse è cœnaculo postulabam ut ad me aliquos
 mitterent, accepturos ob quã tumultuabantur
 pecuniam, nequid habeant quod stomachentur
 amplius. Quo factò turbulentiſſimã ex his qui
 intrò recepti sunt, uerberibus casum, & alterã
 manum abscissam suspensamq; à collo gerentẽ,
 rursus eieci, rediturum ad eos qui se miserãt.
 At illi mirum in modum sunt territi: timen-
 tesq; similem pœnam si ibi morarentur diutius,
 quippe qui putabant me plures domi habere ar-
 matos, subito omnes diffugiunt: sicq; hoc strata-
 gemate alteras euasi insidias. Nec tamen desue-
 runt qui rursus conoitarerit uulgum, negantes
 magnates illos regios qui ad me confugerant o-
 portere niuere, nisi transirent ad eorum ritus à
 quibus salutem peterent: criminabanturq; eos
 ut Romanorum studiosos & ueneficos: moxq;
 tumultuabatur multiendo decepta à loquenti-
 bus ad gratiam. Quo comperio ego cõtra docui
 populum, non esse exagitandos qui ad ipsos cõ-
 fugerint: canillatus in uanitatẽ obiecti uenefi-
 ci, frustra Romanos tot legiones alere, si uenefi-
 corum opera possint uictoriã consequi. His uer-
 bis paulisper placui, ubi digressi sunt rursus
 in magnates illos irritabantur à quibusdã per-
 ditis, ut etiam armati ad eorum ades quas Ta-
 richæa habitabant concurrerent, interfecturã
 homines. Quod ut audini, ualde timui ne hoc
 scelerẽ

scelere patrato nemo posthac ad nos confugeret. Quamobrem assumptis quibusdam alijs propere ueni ad eorum diuersorium: quo clauso, & perducta inde fossa ad lacum, accitū nauigium cum eis incendens, traieci in Hippenorum confinia: & reddito eis equorum pretio, quos in tali fuga abducere nō poterant, dimisi multum rogatos ut presentē necessitatem forti ferrent animo: nam & ipse permolestē ferebam, cogi me rursus in hostilem terram exponere uiros, qui semel se mea fidei cōmiserant: satius tamen ducens Romanorū manu eos, si ita contingat, cadere, quā in mea diuione per scelus opprimi. Illi tamen seruari sunt, rege concedente errati ueniam. Et horum quidē hic fuit exitus. Tiberienses porrō per literas regē rogauerunt, ut in eorum praesidium mitteret, defectionem pollicentes. Quo facto quā primū ad eos ueni, postulabāt ut moenia sibi promissa exstruerem. Audiuērūt enim Taricheas iam cinctas moenibus. Ego uerō annui, & cōgesta undiq; materia iussi architectos opus id aggredi. Post triduū uerō me à Tiberiade digresso Taricheas triginta stadijs inde distitas, forte fortuna conspectus est Romanorum equitatus nō longe à Tiberiade iter faciens: quos oppidani rati esse regios, mox in regem honorificas uoces, in me contumeliosas iactare ausi sunt: moxq; cursim quidam ueniens renuntias illorum motum ad

de se

defectionem spectantiū : id quod me valde per-
 terruit, q̄ instante cum sabbato armatos à Ta-
 richéis domū dimiserā, quo quietius Tarichea-
 ta sine militari turba feriantur : & alioquin
 quoties eo loco degerē ne satellitio quidem use-
 bar, fretus probata saepe incolarum beneuolen-
 tia. Itaq; cum septem tantū milites & aliquot
 amicos circa me haberem, anceps eram consilij:
 nam reuocare copias sub uesperam non place-
 bat, quibus postera die neq; necessaria arma
 tractare permittebatur nostris legibus. Quòd si
 Taricheatas eorumq; hospites prada spe inui-
 tatos illò ducerem, uidebam in eis non esse satis
 uirium: & res dilationē non patiebatur, quòd
 timerem ne à rege missi occupata urbe me ex-
 cluderēt: quapropter decreui uti stratagemate.
 Euestigio amicorum fidiſsimos Taricheatarū
 portis apposui, neminē permissuros egredi: con-
 vocatisq; familiarum primatibus, singulos iussī
 naue in lacū deducere, eaq; cum gubernatore
 inscensa me sequi. Tum & ipse cum amicis &
 septē illis militibus conscenso nauigio petebam
 Tiberiada. At Tiberienses ut cognouerūt nul-
 lus à rege uenire copias, lacum uerò totum re-
 fertum nauibus, attoniti & ciuitati suae timen-
 tes ac si naues militem ueherent, mutauerunt
 priorē sententiā: itaq; positis armis obuiā mihi
 cum uxoribus & liberis proueniunt, excipientes
 me sanctis acclamationibus, quòd putarent me.

non

non sensisse ipsorum propositum, rogantesq; ut propitius in eorum urbem adueniam. Ego autem propius accedens iussi gubernatores longe à terra ancoras iacere, ne appareret oppidanis manigia esse inania: ipse nani una aduectus proximè, cum eis exposulabam quòd iam sultè ad uiolandum fidem mihi datà essent faciles: deinde pollicebar certam ueniam, si decem primates ad me mitterent: quo sine mora facto, in nauem impositos misi Taricheas in custodia. Atq; hac arte alios post alios accipiendo paulatim uniuersum senatū & parcem ex primoribus populi numerum illò transuexi. Tum reliqua multitudo ut uidit in quāto esset periculo, rogabat ut tumultus autorem supplicio traderem. Is Clitus dicebatur, audax & temerarius iuuenis. Ego qui nefas ducebam uirum tribulè interficere, & tamē necesse habebā pœnam de eo sumere, Leuitam unum è satellitibus iussi, ut accedens ei manum alteram praecliperetur: qui cū non auderet solus in tantam multitudinē progredi, ne timiditas eius sensiretur à Tiberiensibus uocato Clito, quoniam inquam meritis es ambas manus amittere homo in me tam ingratus & perfidus, esta nunc tibi psc carnifex, ne tibi cunctanter grauius inferatur supplicium. Cumq; multis precibus alterā manum sibi donari peteret, egre annui: moxq; libenter, ne ambabus mulclaretur, arrepto culiro sinistra sibi præcipit

pracidit. Atq; hoc modo is tumultus est com-
 positus. Me deinde reuerso Taricheas, Tiberien-
 ses ne cognouerunt stratagemata quo usus sum,
 mirabantur quòd absq; eade sedauissem ipsorū
 uesaniam. Ego autē accitis ē custodia Tiberien-
 sibus, & in his Iusto patreq; eius Pillo, adhi-
 bui eos conuiuio: & inter epulandum dixi me
 non ignorare Romanos potētia mortales omnes
 praecllere, dissimulare tamen propter latronum
 multitudinem: suadebamq; ut & ipsi idem fa-
 cerent expectantes meliora tēpora, neq; interim
 grauatim ferrent meum imperiū, quandoquidē
 non daretur alius dux commodior. Iustum etiā
 admonebam, quòd ante quā ego Hierosoly-
 mis uenissem, Galilai frairi eius manus ampu-
 tauerint, obiectis fictitijs literis & falsi crimi-
 ne: quodq; post Philippi discessum Gamalita à
 Babylonijs dissidentes Charesē occiderint ipsius
 Philippi consanguineum: & quòd Iesum eius
 fratrem, ipsius Iusti sororium, aqua & modica
 poena affecerint. His allocutus eos in conuiuio,
 iussi mane Iustū cum suis abire liberos. Paulò
 autē ante Philippus Iacimi filius à Gamala ca-
 lem ob causam abierat. Quāprimū didicit Va-
 rium à rege Agrippa defecisse, successoremq;
 ei missum Modium Equum uirum sibi ami-
 cum, de suo statu significauit ei per literas: qui-
 bus ille receptis perlibenter cognouit Philippū
 esse incolumem: easq; literas ad regem ac regi-

nam misit, ut agentes apud Berzyum. Tum rex ut intellexit falsum fuisse rumorem quod Philippus ducē se Iudais contra Romanos praeberet, misit equites qui eum ad se deducerent: venientemq; complexus comiter, ostendebat hominem Romanis ducibus, hunc esse dicens quē fama defecisse à Romanis vulgauerat: moxq; iubet eum assumpta manu equitum properare in Castellam Gamala, & abductis inde domesticis Babylonios in Bataneam relinere: darēq; operum modis omnibus nequid novi moliantur subditi. His mandatis à rege acceptis Philippus ad exsequendum ea properat. Iosephus autem quidam medicaster aseit is inueniē audaciissimis, & concitatis Gamalensium primatibus, suasis populo ut à rege deficerent, armisq; arreptis vindicarent se in libertatem pristinam: atq; ita alios pertraxerunt in suam sententiam, casus qui anderēt contrā hīscere. In his perijt & Chares, Iesusq; huius consanguineus, & soror Iusli Tiberiensis, sicut supra diximus. Post hac me rogarunt per literas, ut praesidium ad se mitterem, & simul qui oppidum eorum cingant moenibus: ego vero utrunq; annui. Per eosdem dies Gaulanitis quoq; regio ab Agrippa deficit usq; ad vicum Solymā. Soganni etiā & Seleucia locis natura munitis addidi moenia. Superioris etiā Galilae vicos quāvis praerupto situ muniti similiter, Iamnam, Amcrytham,

ibam, Charaben. In Galilaea uero permixti op-
pida Taricheas, Fibriada, Sephorim : uicos.
Arbelorum speluncam, Bersobe, Selamen, Lo-
tapasa, Capharath, Comosogana, Napapha, Cy-
monem Kalyrium : in ea loca & frumenti ma-
gnam vim condidi, & arma quibus se tueren-
tur consuli. Interim Ioannes Leni filius indices
maiori me prosequeretur odio, meos successua
ferens grauitur : cumq; decreuisset omnino me
de medio tollere, postquam Gischala patriam cin-
xit moenibus, Simonem suum fratrem cum centum
militibus mittit Hierosolyma ad Simonem Ga-
malialis filium, rogans ut cum Hierosolymita-
na ciuitate ageret, ut mihi abrogato imperio,
rebus Galilae Ioannem ipsum suffragio conui-
ni praeferret. Hic Simo Hierosolymitanus erat
illudri cum primis genere, Phariseus secta, qua
quidem uidetur exactius tenere leges patrias :
insigni uir prudentia, & qui labares res posset
consilio suo in integrum restituere : utebaturq;
iam pridem Ioannis amicitia, mihi insensui tunc
temporis. Adotus igitur amici precibus suasit
pontificibus Anano & Iesu Gamala filio, alijsq;
suae factionis hominibus ut me crescentem
tollerent, nec pateretur ad suum gloria fasti-
gium euadere : id enim fore ipsis quoq; conduci-
bile, si amoueret a praefectura Galilae. Sed non
esse cunctandum Anano & ceteris, ne hoc con-
silio prodito urbem inuadam cum exercitu. Hac

consulenti Ananias pontifex retulit nō esse id facile, cum tam multi pōtiffices & primores populi testes sint mihi bene administrata prouincia: nec equū esse accusare eum cui nihil possis obijcere. Tum Simon iubet illos totā rem silentio regere: sibi cura futurū, ut quamprīmū à Galilæa submouear: accitoq; fratre Ioannis, mādauit ei ut munera ad Anani amicos mitteret, ita enim fortè citius cōcessuros in suam senectūtiā. Sic tandē Simon effecit quod noluit. Ananias enim & socij corrupti largitionibus, confilia de abrogāda mihi præsēclura conferunt, è ciuibus nemine alio cōscio. Itaq; placuit mittere uiros præsiantiores genere, eruditione pares. horū plebeyj erant duo, Ionathas & Ananias Pharisei: tertius uerò Ioazarus sacerdotalis generis, Phariseus hic quoq;. Simō uerò ex ordine pontificū, omniū natu minimus: hos infferūt aduocata Galilæorū cōcione querere, cur ita me diligās. q̄ si respondeatur quia Hierosolymita sum: dicere sibi quoq; Hierosolyma esse patriā. Sin autē peritiā legū in me probent, dicendum nec sibi ignotos esse ritus patrios. Quod si sacerdotij nomine me diligi dixerint, referendum ex ipsis quoq; duos fungi sacerdotio. Ita instrueti collega Ionatha argēteorū quadraginta milia ex arario accipiūt. Et quia per idē tēpus Iesus quidā Galilæus cū sexcētorū militū cohorte Hierosolyma uenerat: accitum hunc numerato

trium

trium mēsum stipendio cōducunt, inssum sequi
 Ionatham & collegas, imperataq; eorū facere:
 eisq; adiungūt trecentos cines mercede amora-
 tos similiter. His ita paratis legati profisciscuntur,
 comitante Ioannis fratre cum suis centū militi-
 bus, mandatū habentes ab his qui se miserant,
 ut si sponte ab armis discederem, vinū me Hie-
 rosolyma mitterent: si repugnarem, freti mādato
 impune interficerent. Eisdē etiā litera ad Ioan-
 nem data sunt, hortantes ut su paratus bellum
 contra me gerere: quin & Sephoritis, Gabariis
 atq; Tiberiensibus autores fuerūt, ut Ioanni con-
 tra me ferrent auxilia. Hac cū pater meus ex
 Iesu Gamala filio consiliorū omnium particeps
 mihiq; amico, cognita ad me perscripsisset, male
 me habuit ingratitudo ciniū per inuidiam occi-
 dere me uolentium: nec minus agrē ferebam no-
 cari me solliciti parentis precibus, dicentis cupe-
 re se meum conspectum ante obitum: quapro-
 pter amicis aperui omnia, addens post triduum
 relicta praelectura abiturū me in patriam. Quo
 audito mœsti omnes, & flentes deprecabantur,
 ne se deseram, perituros si destituantur meo im-
 perio. Cumq; apud me propria salutis quā
 precum illarum potior haberetur ratio, uerisi
 Galilai ne ob meum discessum contemnerentur
 à latronibus, dimissis nuntijs per totam regio-
 nem suam indicant me uelle discedere. Quo an-
 dito multi undiq; conuenerunt cum uxoribus

& liberis non tam mei desiderio, ut opinor,
 quam metuentes sibi: nec enim presente in
 tuto sibi esse uidebantur. Venerunt igitur ad me
 populariter in Magnam campum, ubi eum a-
 gebam apud uicū Asochim: quo tempore mi-
 rabile somnium noctu mihi obuersatū est: cum
 enim in cubili essem mœstus & turbatus ob
 recens acceptas literas, uisus est mihi uir quidā
 adstant dicere: Desine ô bone trīstari & me-
 tuere, nam hæc trīstia magnū te reddēt ac fortu-
 natum per omnia: succedent enim feliciter non
 hæc solum, sed & multa alia: quare perdura,
 memor q̄ oporteat te & cū Romanis bellū ge-
 rere. Post hoc somnium surrexi uolens in cam-
 pum descendere: eum uerò me conspecto multi-
 tudo Galilæorum mixta mulieribus & pueris
 prostrata in faciē cū lacrymis supplicabat, ne se
 imminente hoste deferam: neue meo discessu re-
 gionem suam prodā inimicorū iniurijs: & cum
 precibus nihil agerent, adiurabant me ut ma-
 neam; iactantes multa cōiitia in Hierosolymī-
 tanū populum, qui se in pace non sincerēt. Hæc
 audiens & uidens plebis mœstitiā, flexus sum
 misericordiā, non indignū ratus pro tanta mul-
 titudine uel apertū sustinere periculum. Itaq;
 mansurū me annui, & iussis adesse ex omni co-
 numero quinq; millibus cū armis ac cōmeati-
 bus, ceteros dimisi in suā quēq; patriā: cumq;
 præsto essent illa quinq; millia, assumptis his &

tribus

tribus milibus militū quos ante habueram, & octuaginta equitibus, iter feci in uicium Chabolonem, sitū in confinijs Ptolemaidis: ibiq; continebam paratas copias, quasi gesturus bellū contra Placidū. uenerat is cum duabus cohortibus & turma equitū, missus à Cestio Gallo ut incenderet nicos Galileorum uicinos Ptolemaidis, & tūc ille milite suū uallo cinxisset non longe à Ptolemaidensiū mœnibus, ego quoq; castra metatus sum procul à Chabolone sexaginta stadijs: quapropter saepe militem uirinq; produximus quasi conflicturi pralio: sed conatus omnis intra uelitationes consiluit. quippe Placidus quanto audiorē pugnandi me cerneret, tāto magis ipse metu detrectabat praliū, nusquam siccēdēns à Ptolemaide. Per idem tēpus ueniens cum collegis Ionathas, quē missum Hierosolymis diximus a factione Simonis & Anani pontificis, conabatur me per insidias capere, non ausus apertē aggredi: scripsitq; ad me literas huiusmodi.

Ionathas & collega legati Hierosolymitarum Iosepho salutem. Quoniam Hierosolymis relatum est eius ciuitatis primatibus, Ioannem Gischalensū sepe tibi retendisse insidias, miserū nos ut obiuirgaremus hominē, inberemusq; in posterum imperata tua facere. quare ut de tuo quoq; consilio prouideamus in futurum quid agendum sit, rogamus quamprimum ad nos non magnē committam uentis: neq; enim nicos hic

capit turbā milium. Hac ita scripserunt, alternum sperantes, aut habituros se uenientē sine armis obnoxium: aut si copias armatas adducerem, indicaturos perduellem patriā. Has litteras quidā eques attulit, inuenis andax, qui olim regi miliauerat. Erat autē hora noctis iam secunda. Et forte cum amicis Galilaorumq; optimatibus discumbebā in conuiuiō. Cumq; famulus renūtiasset uenisse ad me quendā Iudaeum equitem, meo iussu intrō uocatus salutauit neminē: tantū epistola prolata, Hanc, inquit, tibi mittūt, qui nunc uenerūt Hierosolymis. Et alij quidem conuina mirabātur frontē militis: ego uerō horatus sum cum si dere, Et nobiscū coenā sumere. Quod ubi recusauit, epistolā ita ut acceperam manu retinens, cum amicis fabulabar de rebus alijs: ac paulo post surgens ablegatis alijs cubitum, retentisq; solū quatuor amicis intimis, Et puero iussu uinū promere, apertā epistolam percurri uidente nemine: Et celeriter animaduerso argumento denno complicatam tenens manibus ac si nōdum legissem, iussi militi nīginti drachmas numerari in uaticam: quibus acceptis cum egisset gratias, intelligens hominē lucri esse cupidum, Et hoc facile expugnabilem: Si inquam nobiscū potare uolueris, accipies drachmam in singulos cyathos, accepit ille conditionē, Et multum uinum ingurgitans quo plus mereres pecunia: iamq; ebrius secreta consinere non potuit: sed

sed nemine rogante ultro fassus est structas mihi
 insidias, & quòd damnatus essem capitis. Qui-
 bus auditis rescripsi ad hunc modum. Iosephus
 Ionatha & eius collegis salutem. Quòd ualeatis
 quodq; in Galilaam uenistis gaudeo, maxime
 quia iam possum iraditis uobis rerù guberna-
 culis reuerii in patriā, cuius reuifenda iam pri-
 dem desiderio teneor. quamobrē libenter ad nos
 non solū in Xallo uenirem: sed longius etiā, nel
 si nemo me accerferet Veniam tamē dabitis non
 ualenti nunc id facere: apud Chabolonem enim
 manendū est, & obseruādus Placidus, ne quod
 conatur irrūpat in Galilaam. Præstat igitur ut
 ipsi uos huc conferatis ad me lecta hac epistola.
 Valete. His literis datis ad perferendum militi,
 misi cū eo triginta Galilaorū nobilissimos, inssos
 saluare tantum homines illos, & nihil dicere
 præterea: additis etiā singulis militibus fidis in
 singulos, qui obseruarent ne missi à me aliquod
 haberent cū Ionatha colloquium. Post horū di-
 scessum legari frustrati prima experiētia, aliam
 epistolam mihi scripserūt talem. Ionathas cate-
 riq; legari Iosepho salutē. Denuntiamus tibi, ut
 absq; militibus ad tertium diem uenias ad nos
 in oppidū Gabara, cognituros de Ioanni obie-
 ctis per te criminibus. His scriptis & cōsaluta-
 tis Galilais quos miserā ueniunt in Zapham, ni-
 cum Galilæa maximū & munitissimum, refre-
 tumq; habitatoribus: ubi excepti sunt clamo-
 ribus

ribus plebis nociferantis una cum mulieribus ac
 pueris, abirent, & facerent se frui duce optimo:
 eademq; erat vox omnium, nullius nisi Iosephi se
 parituros imperio. Itaq; legati hinc discedentes
 infecto negotio Sephorim se conferunt, urbem Ga-
 lilee maximam: cuius incolae studiosi Romanorum
 uenientibus quidem prodierunt obuiam: de me
 autem nihil dixerunt, nec in laudem nec in vitu-
 perium. At postquam inde descenderunt in Aso-
 chim, qualibus apud Iaphenos excepti sunt cla-
 moribus: nec iam cohibentes iracundiam, iubent
 suos milites, ut fustibus acclamatorem illos abi-
 gant. Gabara autem uenientibus praesto fuit Ioan-
 nes cum tribus militum milibus. At ego qui iam ex
 literis praesensera quod bellum mihi inferre decre-
 nerint, assumptis tribus milibus militum, relictoq;
 in castris quodam amico fidissimo, recepi me in
 Iotapata, ut uicinus eis essem ad quadragesimum
 stadium: scripsiq; eis in hunc modum: Si omnino
 uultis ut ad uos ueniam, quadringenti quatuor in
 Galilea sunt uici partim, partim oppida: ad ho-
 rum quolibet ueniam, absq; Gabaris & Gischal-
 tis: altera enim patria est Ioannis, altera socia &
 amica ciuitas. His literis receptis legati non re-
 scripserunt amplius, sed aduocato amicorum conci-
 tio, & Ioanne quoq; adhibito, consultabant quomodo
 me possent aggredi. Censebat Ioannes scribendum
 esse ad singulos Galilee uicos & oppida: esse
 enim in singulis unum saltem & alterum mihi
 insen

insensum: eos provocandos quasi contra hostē pu-
 blicum. Idem decretū mittendum Hierosolyma,
 ut & eius urbis ciues cognito iudicatū me esse
 hostē à Galilais, confirmant eam sententiam suo
 suffragio: ita fore, ut presenti Galilaorū favore
 destituatur. Hoc consilium assensu ceterorū com-
 probatum est: moxq; circa horā noctis tertiam
 ad me est perlatum, renuntiante Sacchaeo trans-
 fuga. Quamobrē videns non esse cunctandi tem-
 pus, Iacobū virum fidelem ac strenuū incedē cum
 ducentis militibus observare vias ferētes à Ga-
 bariis in Galilaam, & viatores cōprehensos ad
 me mittere, maxime apud quos reperiantur lite-
 ra: adhuc Hieremiam & ipsum ex amicorum
 meorū numero cum sexcentis militibus misi in
 fines Galilae quā itur Hierosolyma, iussu la-
 tores epistolarū intercipere, & ipsos quidē con-
 iicere in vincula, literas verò ad me trāsmittere.
 His mandatis, edixi per nuntios Galileis ut in-
 tra sinū cum armis & ritum dierū cibarijs ad
 Gabara mihi praesto sine: eis verò quos circa me
 habebam militibus in quatuor partes diuisis fi-
 dissimos satellitū praefectos cōstitui, iussos nemē-
 nem ignotū militē inter suos admittere. Postera
 verò die circa horā quintā veniens Gabara, in-
 venio ante oppidum totum campū plenum ar-
 matis, quos ē Galilae excitā in auxilium, &
 praeter hos magnam rusticani vulgi multitudi-
 nem: in quorum coetu postquam conglomatus
 consili

constiti, omnes acclamabant, benefactorem appellantes me, & seruatore sua patria. Tum ego actus pro sanore gratijs, suasi eis, ne infestarent neminem, contentiq; comenat proprio è castris ad diripiendus nullas nō excurrerent: uelle enim me omnem tumultum absq; cade cōponere. Euenit autem ut qua primū die custodes niarū disposui, sabellarij Ionatha in eos inciderent: quibus uia ut infferā detentis in custodia, postquam perlegi literas legatorū, plenas conuicijs & mendacijs, silentio dissimulans ire ad eos decreui. At illi audito meo aduentu, cū omnibus suis & Ioanne receperūt se in Iesu domicilium: id erat turris magna, & nihil ab arce differens: ibi abdita cohorte militū, & clausis absq; una ianuis, expectabāt me ad salutādum se uenerū ex itinere: insis prius militibus ut ueniensē me solum intromitterēt exclusis ceteris: sic enim putabant me facile posse in suam potestatē redigi. Sed fellit eos opinio: ulfaciens enim insidias, quā primū eō perueni, ingressus è regione eorū suū diuersorium, dormire me finxi. Legati uerò credentes me uerē sopitū quiescere, descendentes in campū sollicitabant multitudinē ut me ualē ducis officio fungensē defererent. Sed contrā quā sperabāt accidis: ad primum enim eorū conspectum exortus est clamor Gabileorū, restancium qua me pro meritis cōplecterentur benenolētijs inensabāq; legatos quōd nulla lacefsiti iniuria uenissē

uenissent ad turbandā tranquillitatē publicam,
 abire iubentes, eo quod nō admissuri essent praefectum alium. His mihi renūtiatis, nō dubitavi
 in medium progredi itaq; propere descendi au-
 diturus quid legati afferāt. Ibi procedenti mihi
 applausum est certatim ab omnibus, & accla-
 matum ab agentibus gratias pro rebus admini-
 stratis optime. His auditis Ionathas & ceteri
 extimuerūt ne salutis periculum adirēt incursu-
 rant opere fauctis mihi populi, cogitabantq; au-
 fugere: sed quia non eras id eis liberum, me po-
 stulante ut maneat, stabant mœsti nix rationis
 compotes. Igitur cohibitis turba acclamationi-
 bus, & fidissimis militum ad uias seruandas ap-
 positis, ne nos inopinos Ioannes inuaderet, ius-
 sisq; in armis esse omnibus, nequis repētinus ho-
 stium incursum terrorē eis incuteret: primum li-
 terarum mentionem feci, quibus ad me scripse-
 rant, missos se à Hierosolymitanorū ciuitate, ad
 finiendas inter me et Ioannē controuersias, meq;
 ad cōparendum euocauerant: moxq; ne inficiari
 possent, protuli ipsam epistolā. Atqui, inquam,
 si cōtra Ioannis criminationes apud te Ionatha
 tuosq; collegas reddenda esset mihi uita ratio,
 adductis pro me duobus tribusue probis uiris
 testibus, necesse fuisset approbatis testibus, &
 examinatis testimonijs, absolui me uestra sen-
 tentia. Nunc uerò ut sciatis bene à me admini-
 stratas res Galilae, nolo tres testes probitatis
 addu

adducere, sed hos omnes nobis exhibeo: ab his rationem vita mea poscite, an cum omni honestate et iustitia euasuerim. Vosq; viri Galilaei adiuro, ne veritate caletis, sed coram his tanquam iudicibus prostratis siquid à me peccatum est. Nondum haec uerba finieram cum una omnium vox exoritur, benefactorem me suum et servatorem appellantium: anteaq; omnia suo testimonio probantium, et ut in posterum mei similis esse pergere rogantium: affirmabam etiam iurando omnes salum esse per me uxorū suarum pudicitiam, et nullam sibi unquam à me illatam molestiam. Post hac duas Ionathae epistolas à custodibus meis interceptas et ad me delatas, audiensq; multis Galilaeis legi, maledictis referissimas, meq; falso insimulantes, quod tyrannum uerius quam ducem agere: multaq; alia continentes per summam ficta impudentiam. Haec literas dicebam mihi ultero oblatae à tabellarijs, nolens aduersarios scire de custodijs, ne absterrentur à mittendis posthac literis. At cōcio commota in Ionathā atq; collegas quasi interfectura irruit, et patratū fuisset ficinus, nisi furentes à me fuissent cohibiti: legatis nerò pollicitus sum errati ueniam, si respiscerent, et in patriā reuersi uera de administratione mea referret. His dictis eos dimisi, quamuis scirem non facturos pollicita. Populus autē efferebatur in eos, rogans ut potestas sumere de illis sicerem: uaq; omnibus mihi

uendum fuit artibus, quò eos eriperẽ, quòd sci-
 rem omnem seditionẽ perniciosam esse Reipub.
 Multitudo porro perstabat in iracundia, unoq;
 impetu omnes ruebant ad Ionaſtha diuerſorium.
 Ego uerò uidens eos non poſſe retineri amplius,
 conſenſo equo edixi. ut ſequerentur me ad So-
 ganam nicum Arabum, diſtantiẽ inde nigin-
 ſtadijs : atq; hoc ſtratagemate caui, ne uiderer
 civilis belli ſeciſſe principium. Poſtquam autem
 uentum eſt prope Soganam, iuſſi agmen ſiſtere:
 monitiſq; ne eſſent ad iniquam iram tam præci-
 pites, centũ aetate ac dignitate præſtantes deligo,
 qui ſe parenti præſecturi Hieroſolyma, & accu-
 ſaturi apud eum populum autores ſeditionum,
 & turbatores ſue Reipubl. Mandavi præterea
 ut ſi poſſent populũ oratione ſua ſteclere, impe-
 trarent publicas literas, quibus mihi confirma-
 retur præſectura Galilææ, & Ioannes iuberetur
 inde diſcedere. Cũ hiſ mādatis celeriter expe-
 ditos tertia die poſt concionẽ dimiſi, additis qui
 eos deducerent quingentis militibus. Samaritan-
 quoq; amicis ſcripſi, darent operam ut legati
 per eorum agrum iter iuſo faciant : iam enim
 ea urbs Romanis erat ſubdita : & illac neceſſa-
 riò fuit eundum properantibus & ſequentibus
 uiarum compendia, ut tertia die peruenirent.
 Hieroſolyma: quin & ipſe eos deduxi uſq; Ga-
 lilææ conſinia, appoſitis per uias cuſtodibus, ut
 non facile quiniſ diſceſſum legatorum cogno-
 ſceret.

secret : quo facto aliquantisper apud Iapha moratus sum. *Jonathas* autē & collega suo conatus frustrati remiserunt *Ioannē Gischala*, ipsi deinde profecti sunt *Tiberiadē*, sperantes eam in suam potestatem ueneram : quandoquidē *Iesus* tūc magistratum ibi gerens per litteras erat pollicitus, persuasurū se populo ut ad eos deficiat : illi igitur cū hac spe iter ingressi sunt. *Mihi* autē rem totam *Sila* per nūtiū significat, relictus ibi, ne dixi *nicarius*, redire me quā primū postulans : cuius monitu reuersus properē, in salutis discrimen talem ob causam incidi. *Jonathas* & socij *Tiberiade* multos aduersa mihi factionis ciuiū ad defectionis consilia pertraxerant : quare aduentū meo ceteri confestim ad me uenerunt : ac primū maclū animi dicentes, gratulabātur mihi presentē honorē partum ex optima administratione *Galilea* : eam enim gloriam in se quoq; redundare, quorum & ciuis essem & discipulus : deinde meam quā *Ioannis* amicitiam se malle professi, iubebāt ut me domū conferrem, promittentes effecturos se mox ut ille in manus meas perueniat : atq; hac religiosissimo apud nos sacramento confirmarūt, cui nefas putarē non credere. Post hac rogauerūt ut aliō secederē, quod instaret sabbatū : nolle enim se aliquid tumultus excitare in *Tiberiensium* populo. Tum ego nihil suspicatus ini *Taricheas*, relictis nihilominus in ciuitate qui curiosē obseruaret sermones de me
homin

hominum: per totā etiam viā serenitatem à Tari-
cheis Tiberiadē certos disposui, qui à relictis in
ciuitate cognita & quasi per manus tradita, ad
me deferrent. Sequentē igitur die populus cōue-
nit in profenchā quā uocant, precationis domū
amplam & capacem tantę multitudinis: quō
postquā uenit & Ionathas, nō ausus aperte de-
fectionis mentionē facere, dixit opus habere ci-
uitatē prefectis melioribus. At Iesus summus
magistratus nihil dissimulās, Præstat, inquit, ō
cines obedire nos quatuor uiris, quam uni: præ-
sertim illustri ortis genere, & prudentiæ nomi-
ne celebribus, simul ostendēs cū suis collegis Io-
natā. Hæc uerba mox Iustus collaudans perira-
xit ciuiū quosdam in suā sententiā. Plebs autē
nō assentiebat horū orationibus, & dubio pro-
cul exorta fuisset sedutio, nisi concionē soluisset
sexta hora superueniens, quę nostrōs ad pran-
diū uocare solet sabbatis. Ita legati cōsultatione
dilata in diē posterū, abierunt infecto negotio:
quibus consistim mihi renuntiatis, decreui ma-
ne uenire Tiberiadem: cumq; illuxisset dici se-
quentis initium, à Taricheis eō ueniēs offen-
di congregatū iam in profenchā populū, nondū
satis scientē ad quid conuenerit. Tū legati præ-
ter expectationē me uiso ualde sunt territi. Tā-
dem in mentē eis uenit rumorē spargere, uisos
esse Romanorū equites in finibus eius agri ad
locum qui Homonœa dicitur: quo data opera

crebrescente: quod ipsi auctores eius nociferabantur. non permittendos hostes ita impunè populari agrum in conspectu omnium: quod ideo faciebant, ut me digresso ad ferèdas colonis suppetias, ipsi interim urbem occuparent, alienatis à me animis civium. At ego licet scire ipsorum propositum, feci tamen quod voluerunt, ne viderer continere Tiberiensium pericula. Progressus igitur ad dictum locum postquam ne vestigium quidem vidi hostium, reversus itimere properato offendi convenisse unam senatum simul et populum, et legatos apud concionem prolixa accusatione in me inuehi, quod neglecta belli cura proprijs tantum indulgere voluptatibus. His dictis proferebant quatuor epistolas, quasi scriptas ad se à Galileis extremos eius regionis fines euentibus, et implorantibus suum auxilium. His auditis Tiberienses creduli clamare coeperunt non desidendum esse ulterius, sed ferendam opem tribulibus in tanto periculo. Ego contra legatorum faciem intelligens, aio me sine mora iterum quod belli noceat necessitas: sed quia è diversis quatuor locis litterae venerint, Romanorum incursiones nuntiantes, oportere in totidem partes diuisis copijs, singulos legatorum praefici singulis: decere enim viros fortes non consilio solum rem laborantem iuvare, sed ductum etiam suo et auxilio: me enim non posse nisi unum exercitus partem ducere. Placuerunt haec multitudini, moxque cogebat et ipsos exire ad obeunda ducum

ducum munia: at illi uehementē animo turbati sunt, conatu suo frustrato per machinationes à me oppositas. Ibi unus eorū Ananias nomine, uir malus & maleficus, suadet iudici publicum ieiuniū in diē posterum, usq; ad eādē horam omnes in eundē locum inermes conueniant, nimirū agnoscetes sine diuina ope nihil agi armis hominum: hæc autem non pietatis ergo dicebat, sed ut me exarmaret una cū meis militibus: tum ego quoq; obediri necessario: ne uiderer piā admonitionem cōtemnere. Itaq; digressis domum omnibus, Ionathas & collega scribunt Ioanni, ut ad se mane ueniat quāto possit comitatu militū: facile enim me in potestatem suam redactō uoti fore compotē: ille acceptis litteris libenter paruit. Postera die satellitū duos fortissimos ac fidiissimos iubeo celatis sub ueste breuib; gladijs mecū prodire in publicum, ut nos possemus defendere contra inimicorū, si qua existeret, iniuriā: ipse quoq; thorace indutus & accinctus gladio quā occultissime in Proseucham ad precandū conueni. Iesus autem me cum amicis ingressō, astans foribus reliquorum ex meis admitti permisit neminē. Iamq; nobis ritu patrio preces inceptantibus, exurgēs Iesus ex me querit de supellectili incensa regia rudiq; argento, apud quem sint hæc deposita: quorum ideo cum mentionem faciebat, ut tempus in Ioannis aduentum tereret. Respondi Ca-

pellam habere omnia, & decē illos Tiberiensium
 cives primarios : insiſq; ut ex ipsis ſcitarentur
 an uera loquerer. Quibus habere ſe fatentibus,
 Quid, inquit, illi uiginti aurei, quos argēti ru-
 dis certo pondere uendito recepiſti, in quem
 uſum à te conuerſi ſunt? Et hos, inquā, dedi in
 niaticum legatis miſſis Hieroſolyma. Ad hæc
 Ionathas & collega reſpōderunt, nō rectē factū
 quòd legatis ex publica pecunia mercedē ſolue-
 rim. Plebe autē cōmota ob euidentē hominum
 malitiam, cū intelligere non procul a ſeditione
 rem abeſſe, uolens magis etiā contra eos irruare
 populū: Si, inquā, male factum eſt quòd legatis
 mercedem dedi ex publico, non eſt cur moleſti
 mihi ſitis amplius: nā ipſe perſoluā iſtos uiginti
 aureos : tum populus tanto magis accenſus eſt,
 quanto euidentius erat iniquum illorum in me
 odium. Tum Jeſus uidens rem contra quā ſpe-
 rabat ſuccedere, inſiſit ſolo ſenſu remanente
 abire ceteram multitudinem: neq; enim per tu-
 multū poſſe inqueſitionē de tanto negotio fieri.
 Populo autem reclamante nunquam fore ut me
 ſolū inter eos deſcrant, uenit quidam clam Jeſu
 nuncians, non longe abeſſe Ioannem cū armato
 milite. Tum Ionathas non amplius ſe continens,
 Deo fortasſe ſic ſaluti mea proſpiciente, alio-
 quin enim nō euaiſſem Ioannis impetum: De-
 ſinite, inquit, Tiberienſes de uiginti aureis in-
 quirere, nō enim mereatur Joſephus propter hos
 ſup

supplicium : sed quia tyrannidem affeclat, & principatū sibi parauit decepta imperita multitudino: & cum dicto interfeccluri conabantur mihi manus iniicere: quo uiso mei comites striclis gladijs intecclado uulnera abscerrucrūt eos: simulq; populus sublati lapidibus ferire uolēs Ionatham, eripucrunt me ab inimicorū uolentia: cumq; paulū progressus, incidissim in uiam per quam Ioannes ueniebat cum manu militū, territus deflexi per quendam angiportum ad lacum, atq; ita conscēsa naue Taricheas euasi, santiū non oppressus inopinatio periculo. Quamobrem accersitis mox Galilaorum primariis denarraui eis quomodo prater ius & fas penē occisus fuerim à Ionatha & Tiberiensibus. Qua iniuria cōcita tota Galilaorum multitud, hortabatur ne cūclarer inimicis bellum inferre, sed sinerem eos ire, ipsumq; Ioannem & Ionatham atq; collegas delere funditus. At tamen compescebam eorum iracundiam, expeclare iubens donec cognoscamus quidnam legati nōstri à Hierosolymitanorum ciuitate asferant : aiebam enim oportere nos nihil citra eorum assensum agere: his uerbis persuasi sunt: Ioannes autem tunc quoq; irritō conatu reuersus est Gischala. Post paucos aliquot dies legati nōstri reuersi nuntiabant Hierosolymitanum populum ualde irasci Anano & Simoni Gamalielis filio, quod absq; consilio publico lega-

ris missis conati sint me dimovere à præfecturâ
 Galilææ: acbantq; minimum absuisse, quin
 ades eorum incensa sint à populo: attulerunt
 etiam literas, quibus Hierosolymorū primates
 ex auctoritate populi, confirmabant me Galilææ
 præsidem, simulq; Ionatham & collegas eius in
 bebant quantorū domum repetere. His literis
 receptis ueni in uicū Arbela, quò Galileo-
 rum conuentū indixerā: ubi iussi legatos nar-
 rare quā indigne Hierosolymitani tulerint
 Ionathæ malitiam, quodq; eius regionis præfe-
 cturam suo decreto mihi ratam fecerint, & Io-
 natham cum suis iusserint inde decedere: ad
 quos confestim transmissi eam epistolā, obserua-
 re iusso tabellario, quidnam facturi sint. Illi re-
 cepta epistola territi non mediocriter, accersunt
 Ioannem & senatores Tiberiensem, & prima-
 res Gabaræ, cōsulentes eōs quidnam oporteat fa-
 cere. Tiberienses igitur tenebāt debere eos cō-
 stāter obtinere administrationē reipublicæ, nec
 deferere urbem quæ semel ipsorū fidei se cōmī-
 serit, maximè cum ego eos uellem inuadere: hoc
 enim me minatum mētiti sunt. Idem probabat
 & Ioannes, addens mittendos esse duos è colle-
 gis Hierosolyma, qui me accensent apud populū,
 quòd non rectè curē res Galilææ: dicens id per-
 suasuros facile, tum ob ipsorū auctoritatē, tum
 quòd omne uulgus natura sit mobile. Placuit
 Ioannis sententiæ, moxq; Ionathā cum Ana-
 nia

nia mittunt ad Hierosolymitanum populum, reliquis duobus manentibus apud Tiberiadem: deducebantur autem securitatis causa à centiò è suis militibus. Tiberienses porro satis diligenter moribus, infferunt habitatores urbis arma sumere: Et à Ioanne, qui tum Gischalis erat, acciuerunt non paucos milites, qui sibi essent, si ita fors ferret, contra me praesidio. Interim Ionathas cum suis iter faciens, ut uenit Darabitta, qui uicus in Magno cāpo situs est in extremis Galilae finibus, media nocte in stationem meorum militum excubantium incidit: qui inssos arma ponere afferuauerunt uinctos quo loco mandauerant, mihi autem Leni eorum militum praefectus rem totam significat: itaq; per biduò dissimulato negotio, per nuntios hortatus sum Tiberienses ut ab armis discederēt. At illi rati Ionatham iam peruenisse Hierosolyma, nihil responderunt praeter conuitia: nec tamen sum decernens quomodo arte cōtra eos uicerem, nefas ducens belli uimilis initium facere. Volēs igitur eos extra moenia prolicere, selecta militum decem milia dimisi trifariā. Horū partē subsidenti Doris occulte collocari: mille uerò in alio nico montano similiter, distante quatuor stadijs à Tiberiade, expectātes dum signū procurrendi acciperēs, ipse nico egressus substiti in propatulo. Id uidentes Tiberienses procurfabant cōtinuò iacientes amara uenta dicteria: tantaq; eos tum

insania corripuit, ut proposita funebri lectica
 ornata magnificè, circa eā me uidelicet lamen-
 tarētur per ludibriū: at ego tacitus fruebar eo-
 rum stultitia. Volens autem Simonem per insi-
 dias intercipere & cum eo Ioazarum, rogavi
 ut paulum extra urbem cū amicis & stipen-
 diis securitatis causa procederent. Velle enim
 me per colloquiū fœdus cum eis ferire, & pro-
 vincia curam diuidere. Tum Simon stultitia si-
 mul & lucri cupidine captus nō recusauit ue-
 nire: Ioazarus uerò insidias suspiciens remāsi.
 Aduenientē igitur Simonem comitatū amicis
 & corporis custodibus excepi humaniter, gra-
 tias agēs q̄ uenire dignatus sit: paulo uerò post
 inambulando, quasi sine arbitris dicturus ali-
 quid sedudū ab amicis longius, mediūq; arre-
 ptum sublimem tradidi perducendū in vicum
 proximū: datoq; signo militibus, p̄tebam cū eis
 Tiberiadē: cūq; utrinq; coorū esset acce-
 ptū nostris iam cedentibus cohortatione animū
 reddidi, & Tiberienses tantum non uictores
 intra mœnia cōpuli. Immissa deinde alia manu
 per lacū, mandavi ut quam domum primā oc-
 cupassent incenderent: quo facto Tiberienses nō
 captam urbem rati, Abiectis armis supplica-
 bant cū mulieribus & pueris ut uictis parcerē.
 Ego uerò precibus flexus, imperiū militū cohi-
 bui: & dato recepti signo iā uespere ad curā-
 dum corpus abij: adhibitoq; Simone ad conui-
 uium.

nium, consolabar hominem, promittēs remissu-
rum me cum Hierosolyma instructum uiatico
& deductoribus securitatis causa additis. In-
sequenti uerò die cum decē armatorū millibus
Tiberiadem ingressus sum, & accitis in stadium
primatibus populi, iussi quinā essent defec-
tionis auctores dicere: eos indicatos iniectis uincu-
lis, nisi Iotapā. Ionatham autē & collegas so-
lutos, numerato etiā uiatico, militibus quingen-
tis deducēdos Hierosolyma tradidi. Deinde Ti-
berieses iterū ad mē cōueniunt orātes ueniam,
& quod hactenus cessauit sui repēsuros se polli-
centes futuris officijs; rogabāq; ut direpta bo-
na ueteribus dominis restituerem. Mox igitur
edixi ut omnia conferrētur in mediū: cūq; cun-
ctarentur milites, quendā ex eis cōspiciamus cul-
torem solito, scitatus sum unde eam uestē na-
ctus sit: & factum rapina esse paritā, castigare
uerberibus, omnibus grauiorē poenā commina-
tur, nisi proferret quicquid rapuerat: cōgestaq;
præda plurima singulis ciuium agnoscantibus
sua reddidi. Hoc loco libet pauca reprehēdere.
Inslū huius argumētī scriptorē, ceterosq; qui
historiam polliciti ueritate neglecta non ueren-
tur ad gratiam odium'ue mendacia posteritati
prodere: nihil enim ab instrumentorū falsarijs
differunt, nisi qd hos magis corrūpit impunitas.
Is ut uideretur bene tempus insumere, res hac
bello gēslas scribere aggressus, multa mentitus

de me, ne de sua quidem patria vera loquutus
 est. Quamobrem nunc mihi incumbit necessitas,
 ut ad coarguenda quae de me falso testatus est,
 proferam quae hactenus filii: nec mirum videri de-
 bet, quod tam diu id facere distulerim: historicum
 enim dicere quidem vera necesse est, licet tamen ei
 non inueni in malos acerbius, non quod illi hac gra-
 tia digni sint, sed propter seruandam modestiam. Vi-
 gatur ad te iam sermonem uertam. Insuper histori-
 corum tuo testimonio grauissime, quomodo ego
 et Galilaei in causa fuimus, ut patria tua desce-
 deret a rege finium et Romanorum imperio? qua-
 doquidem priusquam ego ex decreto civitatis Hiero-
 solymitanae in Galilaeam dux mitterer, tu cum
 tuis Tiberiensibus armis correptis populariter
 ausi es, infestare etiam Syrorum Decapolim. Tu
 enim illorum nicos incendiisti, et in illo conflictu
 tuus famulus cecidit: atque haec non a me tantum
 dicuntur, sed et in Vespasiani imperatoris com-
 mentarios relictum sunt: quodque apud Ptolemai-
 dem Decapolitani crebris clamoribus flagita-
 uerunt ut imperator de te poenas sumeres, nimis-
 rum autore calamitatum suarum omnium: fecissetque
 id sine dubio, nisi Agrippa rex te sibi ad sup-
 plicium deditum, donasset sororis Berenices pre-
 cibus, seruatum tamen longo tempore in custo-
 dia. Quin et ea quae post gessisti in republica,
 satis declarant tuam uiam tuam reliquam, tum
 quod defectionis a Romanis autor civibus tuis
 fueris

fueris : id quod evidentibus argumentis paulò
 post docebimus. Nunc etiã alij Tiberienses ppter
 se accusandi sunt, et docendus lector, q neq; Ro-
 manis, neq; regi fideles amici fueritis. Urbium Ga-
 lilearum maxima sunt Sepphoris et Tiberias tua
 Iuste patria. Sed Sepphorita in mediterraneo re-
 gionis siti, et habentes circa se nicos plurimos,
 quoniam decreuerat seruare fidem dominis, et
 me exclusit, et edicto uenerunt ne quis ciuium
 suorum Iudais militare audeat : utq; à me minus
 sibi esset periculi, per fallacias induxerunt me
 prius ut moenibus urbem eorum cingerem. Quibus
 absolutis praesidium sponte receperunt à Cestio
 Gallo tum gerente res in Syria, me contempto,
 qui tum terrori eram ceteris propter potentiam.
 Idem cum oppugnaretur Hierosolyma et cõ-
 mune gentis nostra templum esset in periculo,
 non miserunt suppetias, ne uideretur arma con-
 tra Romanos sumere. Tua uerò Iuste patria sita
 ad lacum Genesareticum, et distans ab Hip-
 po triginta stadiis, sexaginta à Gadara, à Sy-
 chopoli centum et uiginti, oppidis diuisionis regia,
 nulliq; uicina Iudaicarum urbium, si uoluisset fa-
 cile Romanis fidem seruare potuit: nam et pu-
 blicè et priuatim nobis erat armorum copia.
 Quod si ego tunc in causa fui, ut tu Iuste dicis,
 quis fuit postea? nam me scis priusquam oppu-
 gnaretur Hierosolyma in Romanorum potestate
 uenisse, et ni capta Iotapata castellaq; multa
 alia,

alia, multosq; Galileorū absumptos pugnis nā-
rijs. Tunc igitur oportebat nos nihil amplius à
me timentes arma projicere, et regi ac Romanis
accedere, siquidem nō ultrò, sed coactos id bel-
lum suscepisse nos dicitis. At nos expectastis
donec Vespasianus ad moenia uestra omnes ad-
moneret copias, ac tum diuina arma posuistis
metu periculi: immo expugnanda erat uestra
civitas, nisi rex excusata uestra stultitia impe-
trasset nobis à Vespasiano uenia. Non mea igitur
est culpa, sed uestra qui hostiles gessistis a-
nimos. An non meministis, quoties uictoria de
nobis positus, neminem interfecerim? Vos uerò
dissidentes inter nos nō propter regis aut Roman-
orum studium, sed propter uestrā malitiam,
centum octuagintaquinq; ciues occidistis, quo
tēpore ego à Romanis oppugnabar in Iotapa-
tis. Quid? an non in Hierosolymitana obsidione
recensita sunt Tiberiensium duo millia, qui par-
tim ceciderūt, partim uini capti sunt? An ideo
te hostem fuisse negabis, quia tum ad regē per-
fugeras? Atqui hoc ipsum, te fecisse aio à me
perterritū. Dico me esse malum hominē. Quid
tu cui capitis per Vespasianū dānato rex A-
grippa remisit supplicium: et cum te magna pe-
cunia donasset, iterum atq; iterum coniecisti in
vincula, totiesq; egisti in exilium: semel etiam
quem ipse duci iusserat, renocauit a morte mo-
rans Berenices sororis sue precibus. Postea io-
ries in

ries in maleficijs deprehensum cum te prapo-
 suisset scribendis epistolis, ut cōperit hic quoq;
 te mala fide rem agere, in conspectū suum veni-
 re prohibuit. Sed in hac diligentius inquirere
 desino. Caterum tuam demiror impudentiā, qui
 asscueres omnibus qui hoc argumentū scripse-
 runt te id tractasse melius, cum ne hoc ipsum
 quidem scias, quid in Galilea gestum sit. Eras
 enim tum apud regē in Beryto, ac ne Iotapata
 quidē oppugnationē cognouisti, aut quomodo
 me oppugnatus gesserim potuisti discere, quan-
 do nemo superstes fuit qui tibi renuntiare vo-
 luerit. Sed forte dices, te exactē perscripsisse quae
 circa Hierosolyma gesta sunt. Et qui potuisti,
 cum nec ei bello interfueris, nec legeris Vespasi-
 anī commentarios. Non legisse te autem hinc
 conjicio, quia scripsisti cōtrarium. Quòd si con-
 fidis te scripsisse melius omnibus, cur uiuo Ve-
 spasiano ac Tuo quorum auspicijs id bellū ge-
 stum est, et Agrippa superstite cognatisq; eius
 uiris Gracarum literarū peritissimis, non edi-
 disti tuam historiā? Ante uiginti enim annos
 eam scripseras, et poteras à cōscijs habere testi-
 monium. Nunc postquam illi nō sunt inter nos
 amplius, nec putas esse qui coarguat, ausus es li-
 brum edere. At non sic ego, neq; meis scriptis
 timui: sed ipsis opus id imperatoribus tradidi,
 cum adhuc recens id bellum penē uersaretur
 in hominum oculis. Consciens enim mihi eram
 ueritatis

ueritatis seruata per omnia, unde speratum testimonium consequutus sum. Quin & alijs multis mox communicari eam historiam, quorum nonnulli bello interfuerant, sicut rex Agrippa, & cognati eius aliquot. ipse sanè Tiberius imperator adeo è folijs illis libris cognitionem earum rerum homines petere noluit, ut sua manu subscriptos in bibliotheca publicari iusserit. Rex autem Agrippa septuaginta duas ad me dedit epistolas, testimonium ueritatis ferentes, quarum duas subieci, ut ex ipsis rem tibi cognoscere liceat. Rex Agrippa Iosepho suo charissimo salutem. Perlibenter legi tuum librum, in quo mihi uideris accuratius hac scripsisse quam ceteri. Quare & reliquum mihi mitto. Vale mi charissime. Rex Agrippa Iosepho suo charissimo salutem. Ex tuis scriptis mihi uidetur non esse opus ut de me discas aliquid. Attamen ubi conuenerimus, coram te docebo quedam qua nescias. Sic ille absoluta mea historia de ueritate fuit testis, non assensuado: neque enim id eum decuit: non item per irrisione, ut tu fortasse dicturus es: multum enim ab eo absuit talis ingenij prauitas: sed in hoc tantum, ut ipsius testimonio lectori commendaretur scriptorum meorum ueritas. Et hac quidem ad Iustum necessario dicta sint haecenus. Ego porro compositis rebus turbatis Tiberiensium, aduocati amicorum concilium, consulaturus quid cum

Ioan

Ioanne agendum sit. Placuit autē omnibus, ut
 armatis uniuersis Galilaeorū copijs illum inua-
 derem, & poenas de eo sumere, tanquā autore
 totius dissidij. Mihi tamē non probabatur haec
 sententia, quod malle sine cade tumultibus illis
 finem imponere. Quapropter iussi eos omnes
 adhibere diligentia, ut scirentur nomina Ioan-
 nem sectantium. Quo facto, & cōperto quinā
 essent hi homines, edictum proposui, quo data
 fide inuitabam omnes eius factionis, qui modō
 resipiscerēt, ad amicitia: praescripto uiginti die-
 rum termino his qui suis rebus uellent cōsule-
 re. Alioqui si in armis permanerent, minabar
 me incensis eorum adibus faciliates daturum
 in pradam populo. His auditis illi non medio-
 criter perterriti Ioannem deserunt, & inermes
 ad me uenerūt numero quatuor millia: soli au-
 tem apud eum manserūt ciues ipsius, & mille
 quingenti mercenarij Tyrij. Atq; hac arte ui-
 ctus a me ille posthac in patria mea se con-
 nuit. Sub idē tēpus Sepphorita ausi sunt arma
 sumere, fracti firmitate mœniū, & quod me ui-
 derent distineri rebus alijs. Itaq; mitti ad Ce-
 stium Gallum tunc Syria praesidem, rogātes ut
 aut ipse citō ciuitatē occupet, aut salte mittat
 eò praesidium. Gallus uerò uenturū quidem se
 promissit, sed nō significauit quo tēpore. At ego
 id sentiens cum copijs in eos feci impetum, &
 urbē expugnari fortiter. Hanc occasione Gal-
 lei

lai nacti, & rati uenisse tēpus exsaziandi qui-
 bus & Sepphoritas prosequēbatur odia, uide-
 bantur funditus deleturi tam urbē quam inco-
 las. Irruentes igitur in uacuas ades ignem inij-
 ciens, nam homines metu in arcē refugerāt. Di-
 ripiebantur autem omnia, & nullū modū fa-
 ciebat depraedandi cognatos homines. Hoc a-
 nimaduertens, & magna dolore affectus iussi
 eos desinere, admonens nefas esse ad eum modū
 trāclare eiusdem tribus homines. Postquā uerō
 neq; precibus neq; imperio coerceri poterant
 pragrauantibus odijs, mandauit amicorū fidissi-
 mus, ut rumorē spargerēt, diuersa parte irrupis-
 se Romanorū ualidum exercitū. Id autē feci, ut
 sic represso Galilaorū impetu, seruaretur Sep-
 phoritarū ciuitas. Et bene hoc stratagemā ces-
 sit, quando territi tali nuntio relictis rapinis,
 circumspiciebant quō fugerent, praesertim cū
 uiderent me ducē idem facere. Ad confirman-
 dum enim rumorē simulabam me pariter me-
 tuere. Ita Sepphorita meo cōmento prater spem
 seruari sunt. Sed & Tiberias minimū quin di-
 riperetur absuit ob causam huiusmodi. Prima-
 rii quidam senatores scripserunt regi, rogantes
 ut ueniens ciuitatē reciperet. Rescripsit ille non
 surum se propediem, & cuidam suo cubicula-
 rio nomine Crispo genere Iudaeo litteras ad Ti-
 beriesenses perferendas tradidit. tunc in itinere
 agnitum & comprehensum ad me pertraxe-
 runt

runt Galilai: moxq; re cognita uniuerſa multitudi arma corripit. Poſtridie uerò multi confluentes undiq; uenerūt Aſochim, quò tunc diuerſeram, uociſerando prodiſtricem eſſe & regis amicam Tiberiadem: poſtulabantq; ut permitterem eos illò proſectos funditus ciuitatē diruere: & alioquin Tiberienſes nō minus quàm Sephoritas oderant. Mihi interim non ueniebat in mentem quomodo eam ciuitatem iratis Galilaie eriperem. Nam literas regē uocantes ſcriptas ab eis inſiciari non poteram, manifeſtè arguente eos reſcripto regio. Itaq; cū diu tacitus mecum cogitaſſem, Tiberienſes, inquam, peccaſſe & ipſe fateor: neq; obſiſtā quo minus uobis præda ſint. Attamē cum iudicio facienda ſunt talia. Non enim ſolī Tiberienſes libertatis noſtra prodiſtores ſunt, ſed multi præterea Galilaorū nobiliſſimi. Expectādum eſt dum fontes inqueſitione facta comperiam, & tū demum poteritis omnes ſimul tractare pro meritis. Hac loquutus perſuaſi multitudini, moxq; ſedati diſperſi ſunt. Nuntium autē illum regis cū conieciſſem in uincula, poſt paucos dies neceſſariam quandā profeſſionem ſimulans, clam accitum monui, ut militem ſuum cuſtodem obrueret poculis, atq; ita ad regem fugeret. Tiberias autē iam iterum conſtituta in extremo excidij periculo, meo ſtratagemate ſeruata eſt. Eodem tempore Inſus Piſti filius ad regem perſugit me inſcio: cauſa autem

fugiendi fuit hæc: Cùm primum nasceretur bellum Iudaicū, Tiberienses decreverant regi parere, & à Romanis nō deficere. Iustus uerò persuasit eos arma capere, sperās rebus turbatis innasurum se patria tyrannidem. Non tamen affectus est quod concupiit. Nam & Galilai Tiberiensibus insensi recordatione corū quæ ante bellum ab eis passi fuerant, non sinebant Iustum potiri gubernaculis: & ego cū potestate missus in Galilaam à Hierosolymitano populo, sapientia meo ad eò accendebar, ut nix à nece temperarem, non ferens Iusti sceleratum ingenium. Ille igitur ueritus ne ira tandem in eadem prorumperet, ad regem se contulit, sperans commodius & securius apud eum se posse degere. Sepphorita autem præter opinionē elapsi e priore periculo, iterum ad Cestium Gallum miserunt, rogantes ut ocius civitatem caperet, aut mitteret aliquam manum militum, quæ incursiones hostium reprimeret: nec prius destiterūt, quàm illo mittente equites & pedites bene multos, noctū eos reciperent. Vastatis deinde circum vicinis agris à Rom. exercitu, collectis meis militibus veni in Garisimā, ubi positis castris viginti stadiorum intervallo procul à Sepphori, noctū asfaltum feci ad mœnia: cumq; per scalas enasissent in ea multi milites, bonā urbis partē in potestate habuī. Sed paulò post coacti propter locorum ignorantiam recessimus, occisis duodecim

Romæ

Roman. peditibus et duobus equitibus, præterq;
 Sepphoritarum paucis aliquos: ipsi uerò unum
 solū desiderauimus. Aliquanto post in planicie
 conserto prælio eum equitibus, diu repugnantes
 fortiter, tandem profligati sumus: circumuenti
 enim me à Romanis, nostri terga uertērūt eo ca-
 su territi. In ea pugna cecidit Iustus unus meo-
 rum satellitū, qui olim in regio satellitio fuerat.
 Per idem tēpus uenerant regia copia, peditum
 simul & equitū, ducente Sila præfecto regis sa-
 tellitū: hic ad quintū stadium procul à Iulade
 castris munitis stationes militum disposuit per
 uias, eam qua fert Cana, quaq; in castellum Ga-
 mala, ut eorum locorū habitatoribus cōmeatus
 intercluderet. Quo audito misi cō duo milia mi-
 litum cum præfecto Hieremia: qui positis prope
 Iordanē annem castris à Iulade intervallo sta-
 dij, nihil præter uelitationes quasdam fecerunt,
 donec ipse ad eos ueni cum tribus milium mi-
 libus. Sequenti uerò die celatis prius insidijs in
 ualle quadā non longe à castris hostium, prono-
 cabam ad pugnā regios, mādato ut nostri simu-
 lata fuga ad locū in secessum sequentes pertraher-
 rent, id quod factum est. Sila enim ratus nostros
 sedulo fugere, cō prouectus est, ut à tergo habere-
 ret militem locatum in insidijs, quod eius copias
 ualde terruit. Tum ego celeriter cōuersus inuasi
 regios, & in fugam cōpuli: fuissēq; potitus ea
 die insigni uictoria, nisi fortuna quadam male

inuidisset nostris conatibus. Equus enim ex quo pugnabam in cœnosum quēdam locum delatus una mecum prolapsus est: quo casu contusus manus articulus, deportatus sum in vicum Cepharnoma: id auditum à meis renocavit eos à persequendis hostibus, quòd valde solliciti essent, nequid durius mihi accideret. Accitis igitur medicis, & curata manu, mansi ibi eam diem correptus febre etiam: deinde ex medicorū sententia noctu translatus sum Taricheas. Quod ubi Sile & regis est cognitū, rursus eis animos addidit: & quia negligentius custodiri castra audierant, noctu trans Iordanē collocata in insidijs turma equitum, diluculo provocaverunt nostros ad prælium. Quibus nō detraclantibus & progressis in planiciem, coorti è latebris equites turbatis nostrorum ordinibus coëgerūt eos fugere: interfectiq; sex tantū è nostris reliquerunt imperfectam victoriam: audito enim quosdam milites aduectos esse per lacū à Taricheis Iuliada, metu cecinerunt receptui. Non multo autē post Vespasianus comitante Agrippa rege Tyrum peruenit, ubi clamores Tyrionū in regem coorti sunt, hostem suum, simul & Romanorū appellancibus: ducem enim eius militia Philippum prodidisse Hierosolymis regiam, et Romanorum in ea præsidium, idq; factum iussu regis ipsius. Vespasianus autem obiurgata Tyrionum impudentia, quòd virū dignitate regia sublimem &

Roma

Romanorū amicum, afficerent consumelijs : ipsi regi suasisit mittere Philippum Romanam ad reddendam rationē eorum quæ gesta sint. Sed Philippus in conspectū Neroni nō venit : cum enim offendisset eum laborantē extremo periculo propter bella ciuilia, retro ad regem reuersus est. Postquā autem Ptolemaidem Vespasianus attingit, Decapolitanorū primates magnis clamoribus Iustum deferebant, quod uicos eorū incendit : quamobrem ille regi eum dedit, ut subditis ipsius pœnas lucret : rex uerò imperatore in scio coniecit hominē in uincula, ut iam antè diximus. Tum Sepphorita obuiam progressi salutato Vespasiano præsidū ab eo accepere duce Placido, cum quibus mihi negotium fuit donec ipse imperator uenit in Galileam. De cuius aduentu, & quomodo post primum ad Taricheas conflictum recepi me Iotapata, atq; ibi post longam oppugnationē uiuus captus sum, quomodo uel solutus, quæq; gessimus Iudaici belli tempore, hæc omnia in libris de eo bello conscriptis narrauimus. Nunc memorāda uidentur & illæ quæ in eis libris non diximus, duntaxat quæ ad uitam nostrā pertinet. Expugnatis Iotapatis in Romanorū potestatē redactus, asseruabar summa diligentia, in honore tamē à Vespasiano habitus, cuius etiam iussu duxi captiuā quandam uirginem Casariensem patria : hæc non diu mecum mansit : sed me soluto, et in comitatu impe-

ratoris herente, abiit. *Alexandriam*, alteram uxorem duxi *Alexandria*, & inde cum Tuo missus sum *Hierosolyma*, ubi saepe mortis periculū adij, *Iudeis* magnopere conantibus me capere, ut afficerens supplicio, & *Romanis* quoties aliqua clades accideret, mea prodicioni imputantibus, & imperatori oīnīnēter oclamantibus, ut proditorem tolleret. At *Titus* non ignarus belli vicissitudinū, importunas militū nociferationes trāsmittebat silentio. Urbe deinde uī capta, saepe hortatus est me, ut ex ruinis patriae quicquid nellen sumerē, dāns mihi hoc faciendi licētiā. Ego uerō collapsa patria nihil ad consolationem mearū calamitatū duxi potius, quā poscere libera corpora, quae unā cum sacris noluminibus libenter mihi ab imperatore cōcessa sunt. Non multo post & frater cū amicis quinquaginta mihi deprecatori donatus est: in templum etiam ingressus permissu illius, cū inuenissem ibi inclusam magnā mulierū & puerorum multitudinē, quotquot ex eis amicorū meorum & familiarū esse cōperi, eripui omnes circiter centum & quinquaginta numero: quos ne precio quidem accepto dimisi in pristinū statum redditos. Missus deinde à *Tito Casare* cum *Cereali* & mille equitibus in uicū qui *Thecoa* dicitur, ad considerandū an locus esset castris idoneus, cū illinc reuertens uidere multos captiuos in crucem suffixos, & in his tres mihi quondam

dam familiares agnoscerem, vehementer indolui,
 & cū lacrymis accedens indicanti rem Tito: qui
 enesligio iussit demptos curari diligentissimè:
 horum duo inter medicorū manus exhalauerunt
 animam, tertius uerò superuixit. Compositis de-
 inde Iudæa rebus Titus coniiciens rus quod ha-
 bebam circa Hierosolyma mihi fore inutile, pro-
 pter milites Romanos, qui ibi relinquendi erant
 ad regionis custodiam, alia prædia mihi donauit
 in campestribus, & repetiturus Romam, honoris
 causa nauigationis me assumpsit socium. Vt ue-
 rò in urbem peruenimus, multis Vespasianus me
 dignatus est beneficijs: nam donatum ciuitatis
 iure diuersari iussit in adibus, quas ipse ante-
 quam imperator fieret habitauerat, pensioneq;
 honorauit, annua, nihil de benignitate subtra-
 hens donec uiueret, id quod periculū mihi com-
 cilianit per mea gentis inuidiam. Indus enim
 quidā Ionathas nomine tumultu apud Cyrenen
 excitato, & collectis indigenarum duobus mili-
 bus, illis quidem autor fuit exitij: ipse uerò uin-
 ctus ab eius provincia præside, & ad imperato-
 rem missus, aiebat à me sibi subministrata arma
 & pecunias: nec tamen Vespasiano suis menda-
 cijs imposuit, sed damnatus luit pœnas capite.
 Post hæc & alijs inuidorū appetitus calumnijs,
 omnes euasi Dei prouidentia: à Vespasiano præ-
 terea dono accepi in Iudæa latifundij, quo tem-
 pore uxorem dimisi offensus incommodis eius

moribus, quamvis iam tres ex ea suscepissem liberos, quorum duo defuncti sunt, Hyrcano solo superstiti. Post eam duxi aliam mulierem Cretensem Iudeam genere, parentibus natam domi nobilissimis, & moribus inter ceteras eximijs, ne ex convictu eius comperi: ex hac duo mihi nati sunt filij, Iustus grandior, & post eum Simonides Agrippa cognomine, & huiusmodi quidem sunt res nostra domestica: mansit autem mihi perpetua Caesarum benevolentia. Nam defuncto Vespasiano Titus successor in eodem quo pater honore me semper habuit, nec ullis adversum me accusationibus unquam credidit. Post hunc Domitianus maioribus etiam me cumulavit honoribus: nam & accusatores meos Iudeos capite puniit, & servum eunuchum filij mei pedagogum, meum calumniatorem, puniri mandavit: & quod est honorificentissimum, immunitatem praeiorum qua in Iudea habeo, mihi concessit. Domitia porro Caesaris uxor nunquam mihi bene facere destitit. Hac sunt quae per omnem vitam à me gesta sunt, ex quibus qui volet de moribus meis iudicet. Tibi autem Epaphrodite virorum optime, dedicato Antiquitatum toto contentum, hic in praesentiarum scribere desino.

FLAVII Iosephi Antiquitatum Iudaicarum
libri vigesimi finis, & loco Appendicis vita Iosephi ipsius, Sigismundo Gelenio interprete.

